

คำนำ

การประกันคุณภาพเป็นวงจรที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และในรอบสองปีที่ผ่านมา ระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาขึ้นอีกหนึ่งก้าว เพื่อให้ทุกหน่วยงานได้ใช้ข้อมูลสารสนเทศจากการดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ/ผลผลิต/ผลลัพธ์จากการดำเนินงานประกอบการประเมินผลการดำเนินงานหรือประกอบการวางแผนในอนาคต คณะกรรมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินซึ่งเป็นทั้งตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ

คู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน ๖ บท ดังต่อไปนี้

บทที่ ๑ การประกันคุณภาพการศึกษา มทร.พระนคร

บทที่ ๒ การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

บทที่ ๓ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มทร.พระนคร

บทที่ ๔ การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

บทที่ ๕ การตรวจสอบและการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

บทที่ ๖ ผู้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน

โอกาสนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครขอขอบคุณคณะทำงานจัดทำคู่มือประกันคุณภาพ และผู้มีส่วนร่วมที่อุทิศเวลา พลังความคิดในการจัดทำและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคู่มือ ฯ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ระบบประกันคุณภาพจะเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้ทุกหน่วยงานพัฒนาอย่างก้าวกระโดด และนำพาให้มหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับสากลต่อไป

สำนักประกันคุณภาพ มทร.พระนคร

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
๑.๑ ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา	๑
๑.๒ แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา	๕
๑.๓ หลักสูตรการเปิดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา ๒๕๕๕	๑๓
บทที่ ๒ การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๔
๒.๑ การประกันคุณภาพการศึกษา	๑๔
๒.๒ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา	๒๑
๒.๓ กรอบแนวคิด	๒๓
๒.๔ ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา	๒๔
๒.๕ ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา	๒๕
บทที่ ๓ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษา	๒๖
ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
ความสอดคล้องของตัวบ่งชี้ สกอ. สมศ. และ ก.พ.ร	๒๘
บทที่ ๔ การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง	๓๓
๔.๑ วัตถุประสงค์ของรายงานประเมินตนเอง	๓๓
๔.๒ ขั้นตอนจัดทำรายงานการประเมินตนเอง	๓๓
๔.๓ สาระของรายงานการประเมินตนเอง	๓๔
๔.๔ ปัจจัยสนับสนุนการเขียนรายงานการประเมินตนเอง	๓๕
บทที่ ๕ การตรวจสอบและการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๓๖
๕.๑ วัตถุประสงค์	๓๖
๕.๒ แนวปฏิบัติการตรวจสอบและประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	๓๗
บทที่ ๖ ผู้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน	๓๙
๖.๑ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	๓๙
๖.๒ การพัฒนาผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๓๙

๖.๓ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๔๐
๖.๔ บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๔๐
ภาคผนวก	๔๓
แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ	๔๓
บรรณานุกรม	๕๖

บทที่ ๑

การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปณิธาน (Determination)

มุ่งมั่น เป็นผู้นำการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ พัฒนา
กำลังคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม คู่มาตรฐานสากล

(RMUTP strives to be a leader of vocational studies based on integrated science and technology
as well as maintain our competent and virtuous persons)

วิสัยทัศน์ (vision)

“มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ”

(A leading university for diverse careers)

พันธกิจ (Mission)

๑. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มี
คุณภาพตามมาตรฐานสากล สามารถสร้างบัณฑิตพร้อมเข้าสู่อาชีพ

๒. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการผลิต ภาค
บริการ และชุมชน

๓. ให้บริการงานวิชาการแก่สังคม เพื่อการสร้างอาชีพอิสระและการพัฒนาอาชีพโดยยึดหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสีงแวดล้อม

เป้าหมายสูงสุด (Ultimate Goal)

มุ่งมั่นเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพในระดับสากล

(RMUTP strives to be leading university for diverse career which is recognized internationally.)

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

๑. เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่เข้มแข็งและได้มาตรฐานสากล

๒. สร้างคนคุณภาพสู่โลกอาชีพ (สร้างคนเก่งและคนดีที่มีทักษะวิชาชีพ)

๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยยึดหลักของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เป็นแหล่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๕. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงบูรณาการเพื่อการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ และมาตรการดำเนินงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ จัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ๑. เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่เข้มแข็งและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑ พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชน

กลวิธี/มาตรการ

๑.๑.๑ พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชน

- (ยกตัวอย่าง: - หลักสูตรสำหรับผู้สูงอายุ
- หลักสูตรอาหารเพื่อสุขภาพ
- หลักสูตรการนวดเพื่อผ่อนคลาย)

๑.๑.๒ พัฒนาหลักสูตรต่อยอดให้แก่ผู้มีงานทำและบัณฑิตที่จบการศึกษา

๑.๑.๓ พัฒนาหลักสูตรรองรับสภาพบริบทของสังคม (ตรี + โท, ตรี + ประกาศนียบัตร)

๑.๑.๔ สร้างหลักสูตรนานาชาติเพื่อก้าวไปสู่สากล

- (ยกตัวอย่าง: - อาหาร การท่องเที่ยว และการโรงแรม)

๑.๑.๕ พัฒนาหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในประเทศและต่างประเทศ

๑.๑.๖ พัฒนาหลักสูตรร่วมกับองค์กรภาครัฐและเอกชน

- (ยกตัวอย่าง: - พัฒนาหลักสูตรร่วมกับโรงเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา และสถานประกอบการ)

๑.๑.๗ จัดการเรียนการสอน E - Learning

๑.๑.๘ จัดระบบเทียบโอนประสบการณ์

๑.๑.๙ ประเมินผลหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งทางวิชาชีพเฉพาะทาง

กลวิธี/มาตรการ

๑.๒.๑ พัฒนาห้องปฏิบัติการ

๑.๒.๒ พัฒนาระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (e - Library)

๑.๒.๓ พัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ ICT เป็นฐาน (ICT - Based Learning)

๑.๒.๔ จัดทำหลักสูตรมาตรฐานวิชาชีพและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา (TQF)

๑.๒.๕ พัฒนาการจัดการความรู้โดยใช้ (ICT - Based Knowledge)

๑.๒.๖ จัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ (ศูนย์โสตทัศนศึกษาที่เน้นนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้)

๑.๒.๗ เร่งส่งเสริมสหกิจศึกษาเต็มรูปแบบ

๑.๒.๘ พัฒนาระบบคุณภาพที่เน้นมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๓ บริหารจัดการเชิงรุก

กลวิธี/มาตรการ

๑.๓.๑ สร้างเครือข่ายฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหาร

๑.๓.๒ พัฒนาผู้บริหารยุคใหม่ที่พึงประสงค์

๑.๓.๓ ปรับปรุงพัฒนาระบบงานสู่การเปลี่ยนแปลง

๑.๓.๔ ประชาสัมพันธ์เชิงรุก

(ยกตัวอย่าง : - จัดตาม Event

- จัดนิทรรศการ

- จัด Road Show ต่างๆ)

๑.๓.๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT เพื่อการบริหารจัดการและการให้บริการทางการศึกษา

๑.๓.๖ เน้นแนวการศึกษาเชิงรุก

(ยกตัวอย่าง : - นัดพบสถานประกอบการ

- นัดพบโรงเรียนในเขตพื้นที่และสัญจรไปยังโรงเรียนนอกเขตพื้นที่)

๑.๓.๗ หารายได้จากสินทรัพย์และองค์ความรู้ที่บุคลากรมีอยู่

๑.๓.๘ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ ๒. สร้างคนคุณภาพสู่โลกอาชีพ (สร้างคนเก่งและคนดีที่มีทักษะวิชาชีพ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๑ พัฒนานักศึกษาและบัณฑิตให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กลวิธี/มาตรการ

๒.๑.๑ เตรียมความพร้อมนักศึกษาสู่โลกอาชีพ

๒.๑.๒ พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

๒.๑.๓ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเพื่อการสร้างบัณฑิตให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์

๒.๑.๔ สร้างเสริมสุขภาวะที่ดีให้แก่นักศึกษา

๒.๑.๕ แลกเปลี่ยนนักศึกษาระดับนานาชาติ

๒.๑.๖ ทำความร่วมมือกับสถานศึกษา/สถานประกอบการทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑.๗ จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างและซ่อมเสริมฐานความรู้ให้แก่นักศึกษา

(ยกตัวอย่าง : - พัฒนา E-Learning เพื่อการสอนซ่อมเสริม

- ค่ายปรับพื้นฐาน)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๒ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

กลวิธี/มาตรการ

๒.๒.๑ ปลุกจิตสำนึกการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม

๒.๒.๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

๒.๒.๓ สร้างเสริมสุขภาวะที่ดีให้แก่บุคลากร

๒.๒.๔ จัดทำ Training Roadmap สำหรับสายวิชาการ

(ยกตัวอย่าง : - พัฒนาความรู้ด้านวิชาชีพ

- ให้อาจารย์ฝึกอบรมในสถานประกอบการหรือทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง

ในประเทศและต่างประเทศ

- ฝึกอบรมสู่การเป็นอาจารย์แห่งอนาคต)

๒.๒.๕ จัดทำ Training Roadmap สำหรับสายสนับสนุน

(ยกตัวอย่าง : - พัฒนาความรู้

- พัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน)

๒.๒.๖ พัฒนาความก้าวหน้าของบุคลากร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒. พัฒนาสังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ ๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยยึดหลักของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๑ ให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อสร้างและพัฒนาอาชีพโดยยึดหลักของเศรษฐกิจพอเพียง

กลวิธี/มาตรการ

๓.๑.๑ พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาเพื่อส่งเสริมอาชีพเดิม และสร้างอาชีพใหม่ให้แก่ชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๑.๒ จัดตั้งหน่วยวิชาการ และวิชาชีพในต่างประเทศ

๓.๑.๓ ผลิตสื่อเพื่อสร้างและพัฒนาวิชาชีพทั้งภาคภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

๓.๑.๔ พัฒนาศูนย์สารสนเทศและการบริการวิชาการ (E – Resource)

๓.๑.๕ พัฒนาศูนย์ภาษาเพื่อให้บริการวิชาการ

๓.๑.๖ พัฒนาหน่วย / ศูนย์ซ่อมบำรุงเครื่องจักร

๓.๑.๗ สร้างเครือข่ายความร่วมมือการบริการวิชาการร่วมกับหน่วยงานภายนอกภาครัฐและเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๔. เป็นแหล่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ สนับสนุนและสืบสานงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสีงแวดล้อม

กลวิธี/มาตรการ

๔.๑.๑ บูรณาการการจัดกิจกรรมด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และสิ่งแวดล้อมให้หลากหลายร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

๔.๑.๒ ส่งเสริมการศึกษา การนำเทคโนโลยีผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑.๓ บูรณาการการอนุรักษ์ส่งเสริม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ในการจัดการศึกษา และการให้บริการวิชาการ

๔.๑.๔ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากล

๔.๑.๕ จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์ ๕. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงบูรณาการเพื่อการแข่งขันในระดับชาติ และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕.๑ พัฒนางานวิจัย/นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์เชิงบูรณาการ เพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเพื่อการแข่งขันในระดับชาติและระดับนานาชาติ

กลวิธี/มาตรการ

๕.๑.๑ ทำวิจัยร่วมกับภาครัฐและเอกชน

๕.๑.๒ สร้างเครือข่ายการวิจัยแบบบูรณาการ

๕.๑.๓ พัฒนาศักยภาพนักวิจัย

๕.๑.๔ พัฒนานักวิจัยมืออาชีพ

๕.๑.๕ จัดตั้ง ศูนย์แก้ปัญหาและพัฒนางานวิจัย

๕.๑.๖ พัฒนาหน่วยบ่มเพาะธุรกิจ

๕.๑.๗ พัฒนางานวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาระบบงาน

๕.๑.๘ จัดตั้งหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕.๒ เผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศ

๕.๒.๑ จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศในด้านต่างๆ

- จัดตั้งศูนย์วิจัยหุ่นยนต์อัจฉริยะ
- จัดตั้งศูนย์วิจัยอาหาร
- จัดตั้งศูนย์วิจัยสิ่งทอ
- จัดตั้งศูนย์วิจัยวิศวกรรม และเทคโนโลยีอย่างยั่งยืน
- จัดตั้งศูนย์วิจัยและจัดการทางธุรกิจ
- จัดตั้งศูนย์วิจัยและออกแบบผลิตภัณฑ์

๕.๒.๒ จัดตั้งหน่วยประสานงานเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างเครือข่ายด้านงานวิจัย/สิ่งประดิษฐ์/นวัตกรรม ระดับชาติและระดับนานาชาติ

การประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้เริ่มมีการจัดสัมมนาให้กับผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร เพื่อให้ตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและมีแนวทางของการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แต่งตั้งคณะทำงานเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แนวปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา

ปัจจุบันการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ได้เป็นเพียงนโยบายระดับมหาวิทยาลัย แต่ได้กำหนดไว้ชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๔ เดือนสิงหาคม ๒๕๔๒ โดยระบุไว้ในหลักการจัดการศึกษา มาตรา ๕ ข้อ ๓ ว่าให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นระบบอย่างจริงจังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้การจัดการศึกษายึดหลักให้มีมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และได้ให้ความหมายในเรื่องมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษากายใน และการประกันคุณภาพการศึกษากายนอก ตลอดจนกำหนดเรื่องดำเนินการในมาตรา ๔ และหมวด ๖ ดังนี้

มาตรา ๔ ได้กำหนดความหมายไว้ดังนี้

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา “การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น “การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองเพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

หมวด ๖

มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพศึกษามีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สาระเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๕๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษาตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการ การอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้พิจารณาเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ดังกล่าวว่า จะสามารถสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการทั้งในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นไปตามความพร้อม ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของแต่ละคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างคุณภาพมาตรฐานชั้นนำในระดับนานาชาติได้ จึงได้

ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการดังนี้

๑. ให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยเน้นหลักการของการให้คณะ/สถาบัน/สำนัก/กองพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในหน่วยงาน และสร้างความพร้อมที่จะให้หน่วยงานภายนอกหรือมหาวิทยาลัยเข้าไปตรวจสอบเพื่อการรับรองคุณภาพได้

๒. ส่งเสริมให้แต่ละคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง จัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในหน่วยงาน โดยมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้นเป็นผู้ดูแล ให้คำปรึกษา และประสานงาน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยใช้งบประมาณที่มีตามความจำเป็น

๔. ส่งเสริมให้หน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ ภาครัฐและเอกชน ภายในประเทศได้เข้าร่วมในกิจกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาของแต่ละคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง เพื่อการพัฒนาและรับรองคุณภาพ

๕. สนับสนุนให้คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง เผยแพร่กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้ดำเนินการไปแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์คุณภาพการศึกษาของแต่ละหน่วยงาน

๖. กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้น โดยแต่ละคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง อาจนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพของหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงเห็นสมควรให้กำหนดแนวปฏิบัติเบื้องต้นขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง ในมหาวิทยาลัยดังนี้

๖.๑. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นผู้ดูแล ให้คำปรึกษาประสานงาน และตรวจสอบ ตลอดจนกำหนดดัชนีและตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒. มหาวิทยาลัย คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง ดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้งบประมาณที่มีตามความจำเป็น

๖.๓. คณะสถาบัน/สำนัก/กอง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเป็นการภายในเพื่อพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำและขั้นสูง และเงื่อนไขเวลาที่ต้องบรรลุ รวมทั้งกำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสมกับหน่วยงานประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน และทำให้เกิดการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขึ้น ดำเนินการติดตามตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน

๖.๔. คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง จัดทำระบบข้อมูลที่ทันสมัย มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เช่น ข้อมูลนักศึกษา บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ ฯลฯ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๖.๕. คณะ มีการศึกษาความต้องการ ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๑. คณะ กำหนดระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างเป็นมาตรฐานและดำเนินการ วัดและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง มีการประเมินผลประสิทธิภาพการสอนและผลการปฏิบัติงานของ บุคลากรอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

๓. คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรในหน่วยงานทั้งด้านการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงานตามหน้าที่ เช่น การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน และด้านประสบการณ์ทางการ วิจัยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๔. สนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรผลิตผลงานทางวิชาการและสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่าง สม่าเสมอ และให้มีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนางานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ การศึกษา โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณและให้มีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

๕. สนับสนุนให้มีระบบห้องสมุดและระบบสารสนเทศให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องและพอเพียงต่อ ความต้องการ และมีการติดตามผลการใช้และการบริการอย่างสม่ำเสมอ

๖. จัดระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การใช้งานอาคารสถานที่และทรัพยากรการ เรียนรู้ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. มีการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ภายใน มหาวิทยาลัยและระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๘. เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ เสนอความคิดเห็นและดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

๙. มีระบบการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่คณาจารย์และบุคลากรที่รับผิดชอบต่องานพัฒนา คุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม

๑๐. จัดทำรายงานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/กอง เผยแพร่แก่ ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

๑๑. ให้มีหน่วยงานรองรับงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย /สถาบัน/สำนัก/ กองมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อ สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการทั้งในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุ

บำรุงศิลปวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าได้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

๑. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ
๒. ควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน
๓. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานการควบคุมคุณภาพปัจจัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๔. ให้คณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง นำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุง พัฒนาหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด
๕. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้พร้อมสำหรับการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) โดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับปวส.ปริญญาตรี ปริญญาโท โดยแบ่งคณะออกเป็น ๕ คณะ คือ
 - คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 - คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 - คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
 - คณะบริหารธุรกิจ
 - คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - คณะวิศวกรรมศาสตร์
 - คณะศิลปศาสตร์
 - คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
 - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

หลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

จำแนกตามคณะ หลักสูตร สาขาวิชา และระดับการศึกษา

คณะ/ระดับการศึกษา	ปริญญา	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนปีของหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม			
ปริญญาตรี	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.)	วิศวกรรมเครื่องกล (ใหม่ ๒๕๕๐)	๕ ปี
		วิศวกรรมไฟฟ้า (ใหม่ ๒๕๕๐)	๕ ปี
		วิศวกรรมโยธา (ใหม่ ๒๕๕๐)	๕ ปี
	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.)	วิศวกรรมไฟฟ้า (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		วิศวกรรมเครื่องกล (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		วิศวกรรมอุตสาหกรรม (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)

คณะ/ระดับ การศึกษา	ปริญญา	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนปีของ หลักสูตร
		วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		วิศวกรรมโยธา (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
	อุตสาหกรรมศาสตร บัณฑิต (อศ.บ.)	วิศวกรรมอุตสาหกรรม (พ.ศ.๒๕๕๔)	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
ปริญญาตรี (ศูนย์นอก สถานที่ตั้ง)	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ค.อ.บ.)	วิศวกรรมเครื่องกล (ใหม่ ๒๕๕๐)	๕ ปี
	อุตสาหกรรมศาสตร บัณฑิต (อศ.บ.)	วิศวกรรมไฟฟ้า (ใหม่ ๒๕๕๐)	๕ ปี
		วิศวกรรมอุตสาหกรรม (พ.ศ.๒๕๕๔)	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
ประกาศนียบัตร บัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต)	สาขาวิชาชีพครู (พ.ศ.๒๕๔๕) *	๑ ปี
ปริญญาโท	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต (ค.อ.ม.)	นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๑)	๒ ปี
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์			
ปริญญาตรี	คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)	ผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น (พ.ศ. ๒๕๔๘)	๔ ปี
		ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		อาหารและโภชนาการ (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		อาหารและโภชนาการ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		อุตสาหกรรมบริการอาหาร (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		อุตสาหกรรมบริการอาหาร (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	เทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (ใหม่ ๒๕๕๕)	๔ ปี

คณะ/ระดับการศึกษา	ปริญญา	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนปีของหลักสูตร
ปริญญาโท	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม)	คหกรรมศาสตร์ (ปรับปรุง ๒๕๕๕) - กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย - กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ - กลุ่มวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	๒ ปี
		คหกรรมศาสตร์ (ใหม่ ๒๕๔๘) - กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย - กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ - กลุ่มวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	๒ ปี
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน			
ปริญญาตรี	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		เทคโนโลยีมัลติมีเดีย (ใหม่ ๒๕๕๒)	๔ ปี
		เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		เทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		เทคโนโลยีมัลติมีเดีย (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
ปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)	การสื่อสารการตลาด (ใหม่ ๒๕๕๓)	๒ ปี
คณะบริหารธุรกิจ			
ปวส.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	การเงิน (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี
		การตลาด (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี
		การบัญชี (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี
ปริญญาตรี	บัญชีบัณฑิต (บข.บ.)	การบัญชี (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี

คณะ/ระดับ การศึกษา	ปริญญา	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนปีของ หลักสูตร
	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	การบัญชี (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี
		การจัดการ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		การจัดการ (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		การตลาด (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		การตลาด (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		การเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	
		การเงิน (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี
		ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		ภาษาอังกฤษธุรกิจ (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี
		ธุรกิจระหว่างประเทศ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		ธุรกิจระหว่างประเทศ (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี
		การตลาด (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		การจัดการ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		การบัญชี (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		การตลาด (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		การบัญชี (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		การจัดการ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
		ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๒ ปี (ต่อเนื่อง)
ปริญญาตรี (ศูนย์นอก สถานที่ตั้ง)	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	การจัดการ (ปรับปรุง ๒๕๕๑) การบัญชี (ใหม่ ๒๕๕๑) ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี ๔ ปี ๔ ปี
ปริญญาโท	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) (ใหม่ ๒๕๔๕)	การจัดการ การเงิน การบัญชี การตลาด	๒ ปี

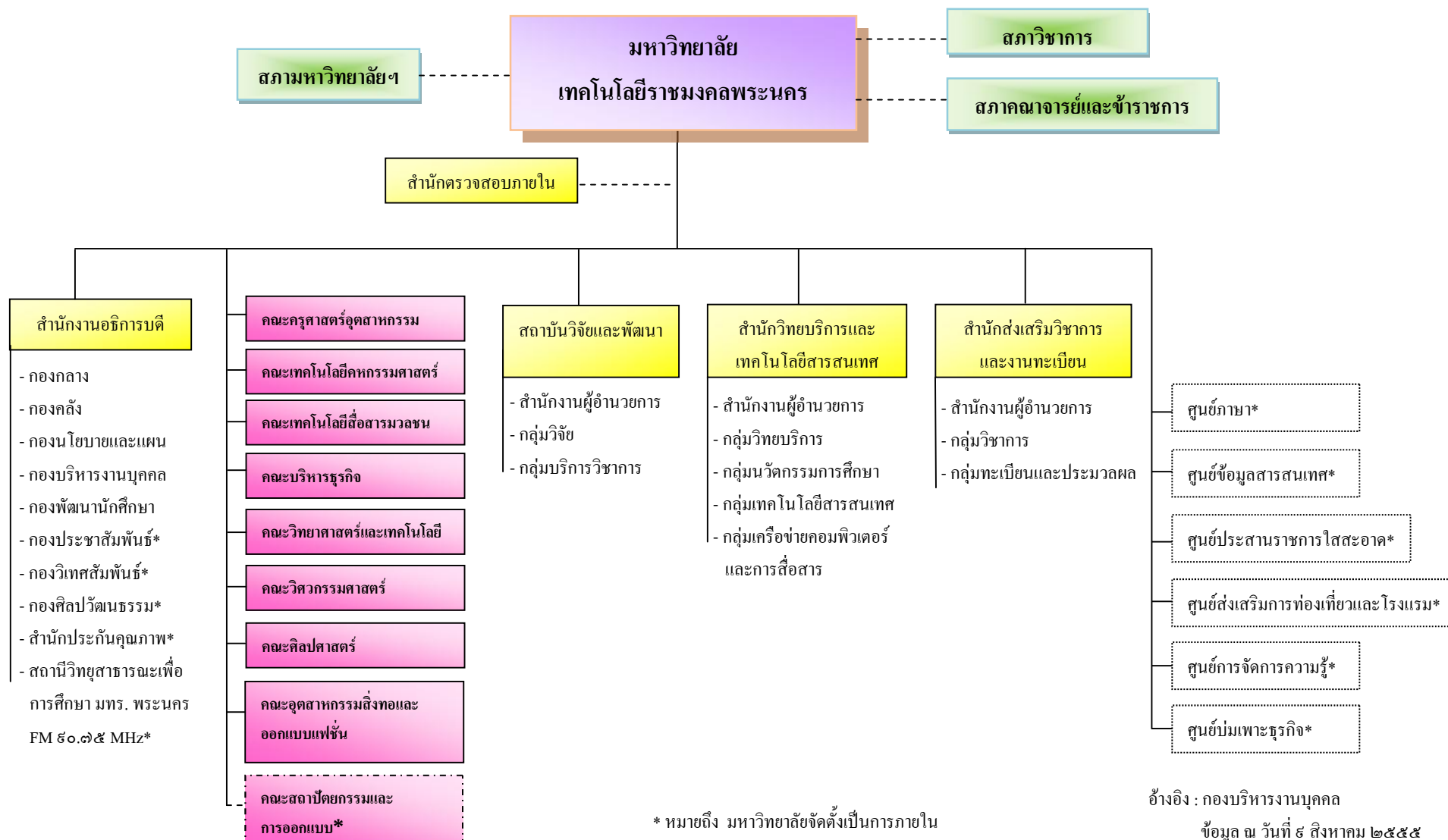
คณะ/ระดับการศึกษา	ปริญญา	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนปีของหลักสูตร
	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) (ปรับปรุง ๒๕๕๔)	การจัดการ การเงิน การบัญชี การตลาด	๒ ปี
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
ปริญญาตรี	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)	เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิทยาการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี
คณะวิศวกรรมศาสตร์			
ปวส.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	ช่างกล (เครื่องจักรอัตโนมัติ) (ปรับปรุง ๒๕๔๘) *	๒ ปี
		ช่างกล (ผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์) (ปรับปรุง ๒๕๔๘) *	๒ ปี
		ช่างยนต์ (ปรับปรุง ๒๕๔๘) *	๒ ปี
ปริญญาตรี	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.)	วิศวกรรมเครื่องกล (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิศวกรรมเครื่องกล (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		วิศวกรรมอุตสาหการ (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิศวกรรมอุตสาหการ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		วิศวกรรมไฟฟ้า (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (ปรับปรุง ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ (ใหม่ ๒๕๕๒)	๔ ปี
		วิศวกรรมโยธา (ใหม่ ๒๕๕๓)	๔ ปี
	อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (อศ.บ.)	เทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี
		เทคโนโลยีการผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ (ใหม่ ๒๕๕๑)	๔ ปี

คณะ/ระดับ การศึกษา	ปริญญา	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนปีของ หลักสูตร
ปริญญาโท	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.)	วิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน (ใหม่ ๒๕๕๓)	๒ ปี
		วิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน (ปรับปรุง ๒๕๕๔)	๒ ปี
คณะศิลปศาสตร์			
ปริญญาตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	การท่องเที่ยว (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		การโรงแรม (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		ภาษาไทยประยุกต์ (ใหม่ ๒๕๕๓)	๔ ปี
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ			
ปริญญาตรี	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	ออกแบบบรรจุภัณฑ์ (พ.ศ.๒๕๔๘) *	๔ ปี
		การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		การออกแบบบรรจุภัณฑ์ (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		สถาปัตยกรรม (ใหม่ ๒๕๕๕)	๕ ปี
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น			
ปริญญาตรี	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	เทคโนโลยีเสื้อผ้า (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		เทคโนโลยีเสื้อผ้า (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ (ปรับปรุง ๒๕๕๑)	๔ ปี
		เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (ใหม่ ๒๕๕๐)	๔ ปี
		ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (ปรับปรุง ๒๕๕๕)	๔ ปี
		เทคโนโลยีเสื้อผ้า (ปรับปรุง ๒๕๕๒)	๒ ปี (ต่อเนื่อง)

หมายเหตุ * ไม่ได้เปิดรับนักศึกษาแต่ยังมีนักศึกษาตกค้าง

อ้างอิง : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

๑.๗ แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ ๒

การพัฒนาระบบ

และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๑ การประกันคุณภาพการศึกษา

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๕ โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ และความเป็นอิสระในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาและได้เสนอระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการกิจด้านการประกันคุณภาพและเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ได้มีมติเห็นชอบด้วยกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ความจำเป็นและหลักการในการประกันคุณภาพ

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติ ๔ ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง ๔ ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมายังไม่มีมีการประเมินภารกิจดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ประกอบกับปัจจุบันมีปัจจัยทั้งภายนอกและภายในหลายประการ ที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวได้แก่

๑) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยโดยรวมในระยะยาว

๒) มีการแข่งขันในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้าและการบริการอย่างเต็มรูปแบบ

๓) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น

๔) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

๕) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

๖) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (transparency) และความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability)

๗) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ และให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะยึดหลักการให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) และความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) เพื่อความมีคุณภาพภายในสถาบันอย่างเต็มที่ แต่ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพร้อมที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจากภายนอก ซึ่งเป็นไปตามหลักการของความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ (accountability) ความสมดุลของหลักการดังกล่าว คือแนวทางในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพอุดมศึกษาที่พึงประสงค์

นโยบายและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณาเห็นสมควรดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพตามมาตรฐานสากลโดยทั่วไปเพื่อตอบสนองความ

ต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศที่กำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งเป็นการสนองตอบนโยบายของรัฐบาล ตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการด้านคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบและมีกลไก ที่เหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของ สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นหลักการของการให้ สถาบันอุดมศึกษามีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการ และปรับปรุงการปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆด้านอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานของควมมีเสรีภาพทางวิชาการ และอิสรภาพในการดำเนินงานที่สังคมหรือหน่วยงานภายนอกยังคงเข้าไปตรวจสอบได้ อันจะนำมาซึ่งควมมีมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสามารถแข่งขันกับ นานาชาติได้ ทั้งนี้ โดยจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อกำกับดูแลและ บริหารงานด้านมาตรฐานการศึกษา ตลอดจนการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษา

๒) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้มี การสร้างกลไกการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาที่เป็น รูปธรรมขึ้น ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ ตามความเหมาะสม

๓) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติในการประกัน คุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการดำเนินการ โดยแต่ละสถาบันอาจนำไปปรับปรุงหรือพัฒนา เพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการของแต่ละสถาบันได้ตามความจำเป็น

๔) เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถาบันได้รับการยอมรับจากหน่วยงาน ภายนอกโดยกว้างขวาง และเป็นการแสดงถึงควมมีคุณภาพของการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะจัดให้มีกลไกของการตรวจสอบและประเมินผลระบบการประกันคุณภาพ (Quality Audit) ที่แต่ละ สถาบันได้จัดให้มีขึ้นทั้งในระดับสถาบันและคณะวิชา แล้วให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาต่อไป

๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ ทั้ง ภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมวิชาการหรือสมาคมวิชาชีพ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสาร และผล

จากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันต่างๆ มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกให้ได้รับทราบถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับ นักศึกษาและผู้ปกครองในการเลือกสถานศึกษา เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรต่างๆ แก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษามีความตื่นตัวและพัฒนาคุณภาพโดยสม่ำเสมอ

ระบบการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพภายในกำหนดให้มี ๑ ขั้นตอนได้แก่ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ส่วนการประกันคุณภาพภายนอกนั้น ขณะนี้ สมศ.ใช้คำว่า "ตรวจเยี่ยม" ซึ่งหมายถึงการตรวจสอบและประเมิน ส่วนการรับรองนั้น สมศ. จะให้การรับรองผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอกและรับรองผลการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ๒ ส่วนที่สำคัญ คือ การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก โดยมีรายละเอียดดังนี้

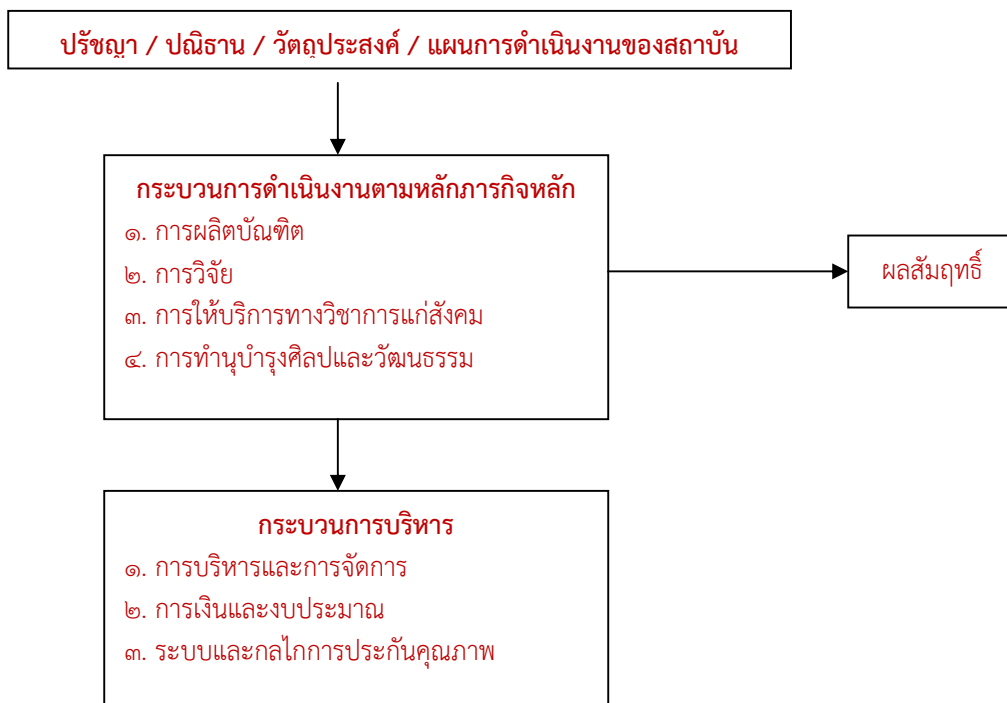
๑. การประกันคุณภาพภายใน

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการจัดกิจกรรมการควบคุมคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาโดยการจัดระบบและกลไกตามองค์ประกอบและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้ เพื่อให้มีความมั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ

ขั้นตอนของการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพการตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งต้องเริ่มสร้างระบบและกลไกเพื่อการควบคุมคุณภาพ และเพื่อให้สถาบัน อุดมศึกษาได้สร้างกลุ่มพลังที่มีความกระตือรือร้น ในการประกันคุณภาพของการจัดการอุดมศึกษาตามภารกิจของแต่ละบุคคลส่วนงาน จะต้องกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบ โดยระดมบุคลากรจากฝ่ายต่างๆ และมอบหมายหน้าที่ให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่การวางแผน ซึ่งสามารถจัดทำ เป็นแผนระยะสั้น-ยาว จากนั้นจึงเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงตามขั้นตอนต่างๆ ของการประกันคุณภาพ เพื่อให้สถาบันมีความพร้อมในระดับหนึ่ง บุคลากรทุกคนควรได้ร่วมมือกันในการพัฒนารายงานการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของตนเองหรือที่เรียกว่า “รายงานการศึกษาตนเอง” ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการพัฒนารายงานดังกล่าวในเอกสารนโยบายแนวทางและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา รายงานการศึกษาตนเองเป็นขั้นตอนที่ต้องระดมความคิดของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณากำหนดตัวบ่งชี้ตามแต่ละองค์ประกอบ โดยดูความเป็นไปได้ในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ดังกล่าว และในขณะเดียวกันจะต้องคงไว้ซึ่งความท้าทายที่จะนำสถาบันไปสู่ความเป็นเลิศในด้านต่างๆ

จากนั้นจึงรวบรวมและจัดทำเป็นเอกสารรายงานการประเมินตนเอง (Self -Assessment Report : SAR) เพื่อก้าวสู่ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพภายในต่อไป

(๑) การควบคุมคุณภาพภายใน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษา โดยอาศัยองค์ประกอบของคุณภาพและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่สอดคล้องกับองค์ประกอบหลักดังกล่าว ไม่ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะเลือกระบบคุณภาพใด จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลักในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเสมอ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิองค์ประกอบหลักในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา

(๒) การตรวจสอบคุณภาพภายใน เป็นขั้นตอนต่อจากการควบคุมคุณภาพ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยองค์กรสามารถจัดตั้งผู้ตรวจสอบขึ้นเอง หรือร่วมมือกันระหว่างสถาบันหรือขอให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบคุณภาพภายใน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้มั่นใจว่าระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่พัฒนาไว้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ รวมทั้งได้รับทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย และแนวทางพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น

ผลดี จากการตรวจสอบคุณภาพภายใน คือ การวางระบบงานที่มีระบบและกลไกชัดเจนรวมทั้งการพัฒนาฐานข้อมูลที่ได้มาจากการค้นหาและจัดทำหลักฐาน ซึ่งในอดีตอาจไม่เคยรวบรวมเป็นระบบระเบียบหรือไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เท่าที่ควร ดังนั้น การสร้างฐานข้อมูลจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบระเบียบในการบริหารจัดการและจะทำให้ระบบการประกันคุณภาพโดยรวมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓)การประเมินคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการตรวจสอบคุณภาพ แต่จะเน้นการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของคณะวิชา/สถาบันกับตัวบ่งชี้คุณภาพในทุกองค์ประกอบของคุณภาพว่า การดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดมากน้อยเพียงใด โดยจัดเป็นระดับของการบรรลุเป้าหมาย

๒. การประกันคุณภาพภายนอก

ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น จำเป็นต้องใช้หลักการบริหารจัดการเช่นเดียวกับการบริหารหรือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องมีการดำเนินงานให้เป็นระบบครบวงจร โดยมีขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งคือการประเมินคุณภาพเพื่อการพัฒนาไม่ใช่เพื่อตรวจสอบหรือจับผิด และนำมาซึ่งข้อมูลย้อนกลับอันจะสะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด รวมทั้งมีจุดอ่อนหรือปัญหาในเรื่องใดบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การวางแผนและการดำเนินงานระยะต่อไปบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเพื่อยืนยันสภาพจริง โดยเฉพาะการประเมินคุณภาพภายนอกจากหน่วยงานที่เป็นกลาง เพราะจะทำให้เกิดกลไกการตรวจสอบอย่างจริงจังรวมทั้งกระตุ้นให้หน่วยงานที่จัดการศึกษาดังแต่ระดับชาติถึงหน่วยงานที่เล็กที่สุด คือสถานศึกษาและภายในห้องเรียนต้องมีการประเมินตนเอง เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

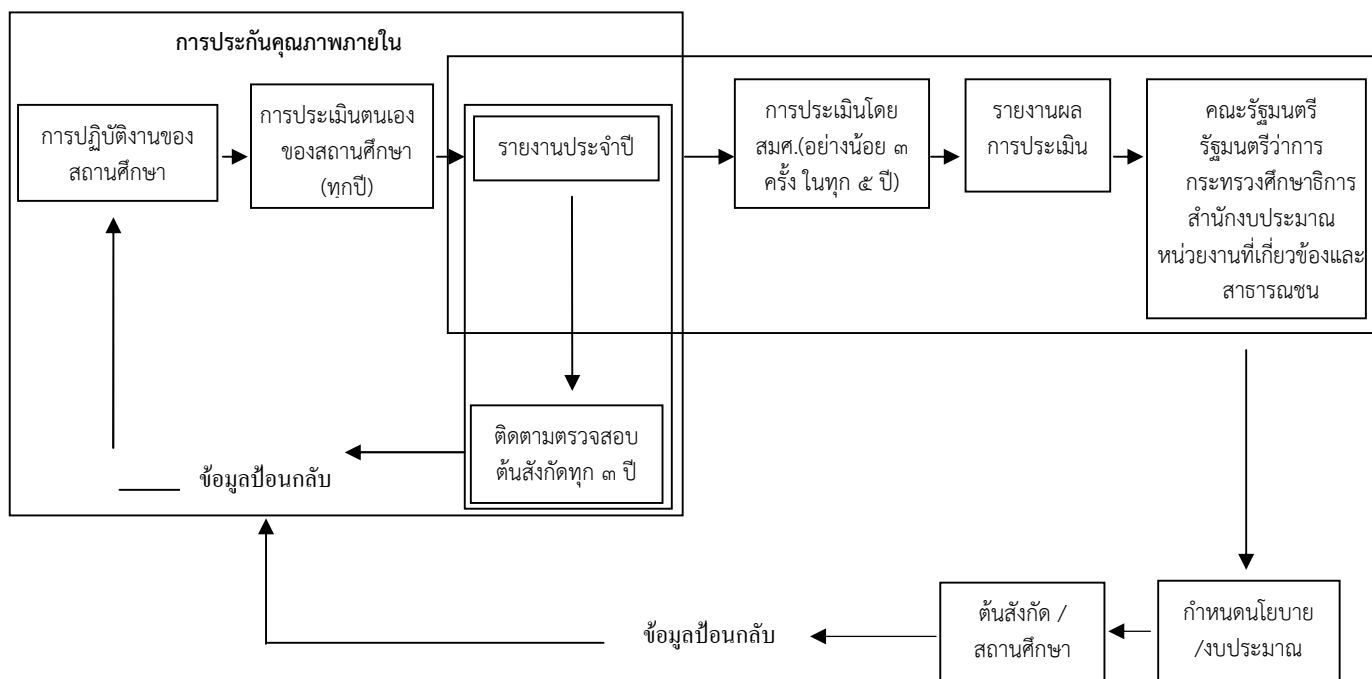
ดังนั้น การประกันคุณภาพภายนอกมีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพภายในโดยการประกันคุณภาพภายนอก เป็นการตรวจสอบรายงานประจำปี หรือรายงานการประเมินตนเอง และรายงานอื่นๆ ที่เป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย ในการตรวจสอบข้อมูล เอกสารหลักฐาน และการตรวจเยี่ยมดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก ที่ สมศ. ให้การรับรองเป็นผู้ดำเนินการ

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอก

๑. การประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอก จะเชื่อมโยงกันด้วยมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. การประกันคุณภาพภายใน เป็นกระบวนการติดตาม ตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานที่มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการตามกรอบของหน่วยงานต้นสังกัด โดยเน้นปัจจัยนำเข้า (input) และกระบวนการ (process) โดยสถานศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกส่วนการประกันคุณภาพภายนอก เป็นงานที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพภายในเป็นการตรวจสอบเบื้องต้นจากรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ อันเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ตรวจสอบข้อมูลเอกสาร หลักฐาน และตรวจ

เยี่ยมมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา โดยจะเน้นการประเมินผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ของคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาในด้านต่าง ๆ ซึ่งดำเนินการโดย “ผู้ประเมินภายนอก” ที่ สมศ. ให้การรับรอง

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอก

ความแตกต่างระหว่างการประกันคุณภาพภายในและภายนอก

การประกันคุณภาพภายในและภายนอก โดยทั่วไปแล้ว มีความคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะในเรื่องของ จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งกระบวนการ ดำเนินการประกันคุณภาพ อย่างไรก็ตาม การประกันคุณภาพภายในและภายนอก ก็ยังมีความแตกต่างในบาง ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. การประกันคุณภาพภายใน สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงานจะเป็นผู้ดำเนินการประเมินตนเองและ จัดทำ รายงานการประเมินตนเอง เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยสถาบันอุดมศึกษา/ หน่วยงานต้องประเมินตนเองทุกปี ซึ่งต่างจากการประกันคุณภาพภายนอก ที่สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ต้องรับ การประเมินคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก คือ สมศ.

๒. การประกันคุณภาพภายใน สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงานสามารถนำองค์ประกอบหลักในการ ดำเนินงาน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือระบบประกันคุณภาพระบบอื่น เช่น ISO (International Organization for Standardization), TQM (Total Quality Management), The Malcolm Baldrige National Quality

Award, CIPP (Context, Input, Process, Product) มาใช้เพื่อควบคุมคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ซึ่งสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงานสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินตนเองได้โดยอิสระ ตามหลักการให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) และความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) เพื่อความมีคุณภาพภายในสถาบันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องพร้อมที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

องค์ประกอบคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ๙ ประการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑	ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ ๒	การผลิตบัณฑิต
องค์ประกอบที่ ๓	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
องค์ประกอบที่ ๔	การวิจัย
องค์ประกอบที่ ๕	การบริการวิชาการแก่สังคม
องค์ประกอบที่ ๖	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
องค์ประกอบที่ ๗	การบริหารและการจัดการ
องค์ประกอบที่ ๘	การเงินและงบประมาณ
องค์ประกอบที่ ๙	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

องค์ประกอบทั้ง ๙ ประการข้างต้น ครอบคลุมภารกิจทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งสามารถกำหนดองค์ประกอบให้มากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ตามปรัชญาและพันธกิจของสถาบัน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจะพิจารณาเลือกระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เห็นว่าเหมาะสมกับบริบทของสถาบันมากที่สุด โดยให้คำนึงถึงคุณภาพของผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษาเป็นสำคัญ

๒.๒ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีจุดประสงค์เพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน

สำนักและกอง โดยรวบรวมตัวชี้วัดของ ก.พ.ร. สกอ. และ สมศ. ขึ้นมาเป็นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีแนวคิดดังนี้

๑. การที่ผู้บริหารมีปณิธานและความมุ่งมั่นแน่วแน่ในการพัฒนาระบบและกลไก การประกันคุณภาพให้

มีประสิทธิภาพ

๒. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรและจิตสำนึกที่มุ่งที่คุณภาพ

๓. การให้ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และมีแนวคิดที่จะปรับปรุงงานของตนอยู่เสมอ

๔. การสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้และสร้างขวัญและกำลังใจแก่ทุกคนในองค์กร

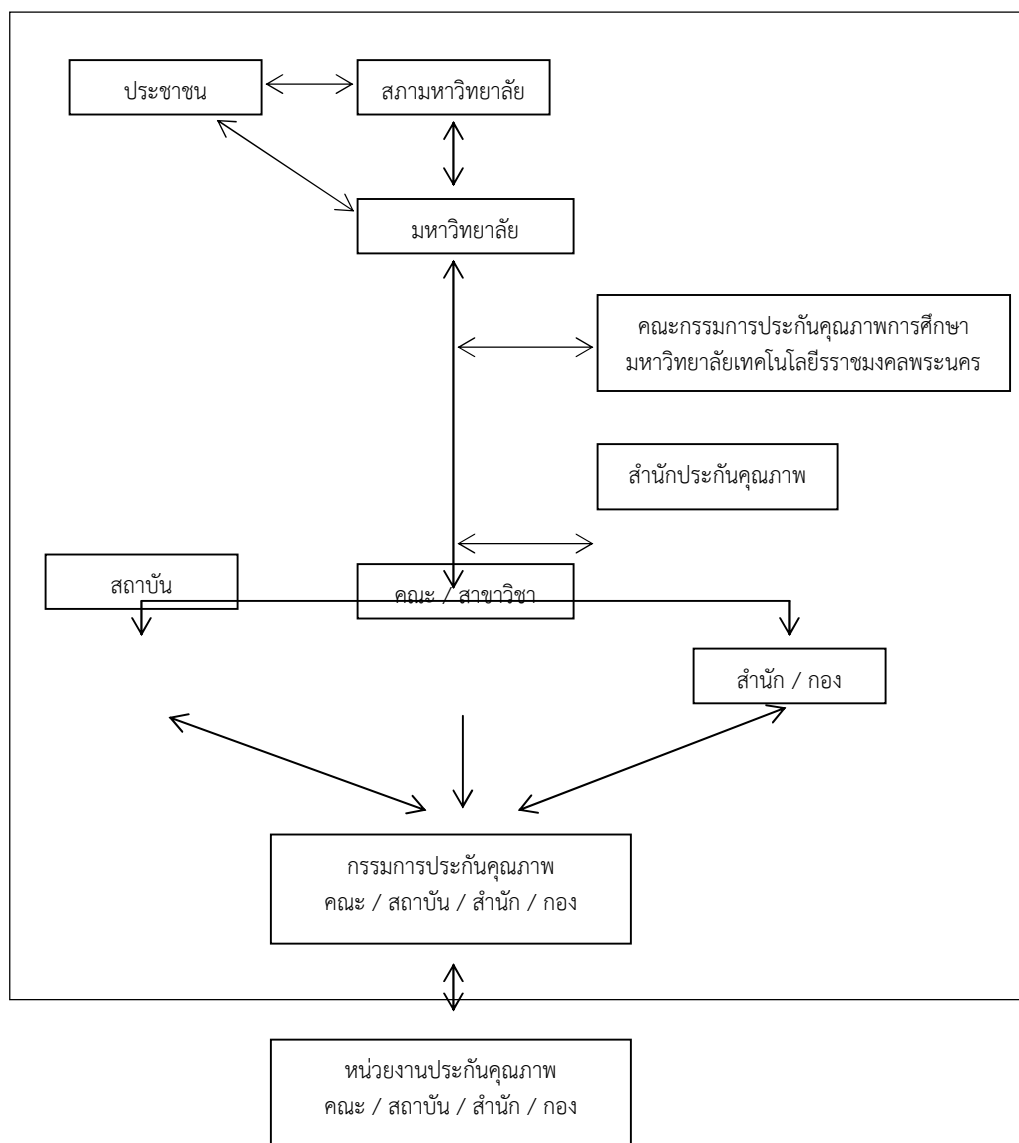
๕. การมีแผนพัฒนามุขลการทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงคุณภาพของระบบและกระบวนการผลิต และผลผลิตอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อให้คุณภาพดีขึ้น

๗. การติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงการดำเนินการให้ได้ผลผลิตที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการ และมาตรการของการควบคุม ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานในเรื่องการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย มีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูล ให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน กลไกที่สำคัญคือ ๑) การมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา และหน่วยงานรองรับด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก และกอง ๒) การมีคู่มือแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ๓) การมีแผนงานและการรายงานผลการดำเนินงาน ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา ๔) การมีระบบการประกันคุณภาพภายในและ๕) การมีระบบการประกันคุณภาพภายนอก

สำหรับในส่วนของมหาวิทยาลัยจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบข้อ ๑-๕ ข้างต้น โดยมีการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการตรวจสอบและประเมินโดยองค์กรภายนอก โดยมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย ดังแผนภูมิ ๑

แผนภูมิ ๑ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกิจกรรมหรือการปฏิบัติการในภารกิจหลักที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบตามแผนที่กำหนดไว้ และมีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้คุณภาพของการศึกษาตามที่กำหนด มหาวิทยาลัยจึงต้องมีการดำเนินการควบคุมคุณภาพภายในสถาบัน และพร้อมให้องค์กรภายนอกมาตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีขั้นตอนการพัฒนา ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย

๑.๑ มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการทำงานเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อ

(๑) จัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

(๒) กำหนดปัจจัย หรือองค์ประกอบที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๓) พัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพปัจจัย หรือองค์ประกอบที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา

(๔) จัดทำเอกสารการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการและตรวจสอบผลการดำเนินการ

๑.๒ มหาวิทยาลัยจัดประชุม สัมมนาแก่ผู้บริหาร อาจารย์ และข้าราชการ เป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและระดมความคิดเห็นเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา นโยบาย แนวปฏิบัติ และขอความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา

๑.๓ มหาวิทยาลัยประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๑.๔ มหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก กอง ตั้งหน่วยงานใหม่หรือมอบหมายหน่วยงานและบุคลากรที่มีอยู่เดิมรับผิดชอบงานการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อกำกับ ดูแล ส่งเสริมสนับสนุน และให้คำปรึกษาในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

๑.๕ คณะ สถาบัน สำนัก กอง กำหนดวันที่เริ่มปฏิบัติการการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละหน่วยงาน

๑.๖ มหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก กอง กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำและขั้นสูงและเงื่อนไขเวลาที่ต้องการบรรลุ ดำเนินการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ตามแนวทางที่กำหนด

๑.๗ มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบเครือข่ายของฐานข้อมูลกลางและระบบรายงาน เพื่อรับส่งและป้อนกลับข้อมูลกับ คณะ สถาบัน สำนัก กอง

๑.๘ มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการของ คณะ สถาบัน สำนัก กอง

๑.๙ มหาวิทยาลัยดำเนินการตรวจสอบระบบควบคุมคุณภาพ และติดตามประเมินคุณภาพการดำเนินงานภายในสถาบัน

๒. มหาวิทยาลัยเตรียมความพร้อมสำหรับการตรวจสอบและประเมินโดยองค์กรภายนอก

๒.๑ คณะ สถาบัน สำนัก กอง และมหาวิทยาลัย จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report-SAR)

๒.๒ คณะ สถาบัน สำนัก กอง และมหาวิทยาลัย ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการที่มาตรวจสอบประเมิน และรับรองสถาบัน (accreditation)

๓. คณะ สำนัก สถาบัน กอง รับข้อมูลจากกรรมการที่มาประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาเสริมข้อดี แก้ข้อด้อย

๒.๓ กรอบแนวคิด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีเป้าหมายที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการ คุณธรรมและจริยธรรม บัณฑิตที่มีคุณภาพ คือ บัณฑิตที่มีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะตรงตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และความคาดหวังของสังคม นอกจากการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยยังมีภารกิจหลักในด้านการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่ต้องดำเนินการให้มีคุณภาพด้วย

การที่ภารกิจหลักจะดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและการที่จะให้ได้มาซึ่งบัณฑิตที่พึงประสงค์ มหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อทำกิจกรรมหรือปฏิบัติการอย่างเป็นระบบตามแผนที่วางไว้ในการควบคุมคุณภาพปัจจัยหรือองค์ประกอบที่จะมีผลต่อคุณภาพการศึกษา โดยมีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในขึ้นเพื่อกำหนดปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา แนวปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพแต่ละองค์ประกอบ เกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัด ตลอดจนมีกลไกการควบคุม ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของระบบการผลิต และปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร มั่นใจว่ามหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก สามารถดำเนินการได้อย่างมีมาตรฐาน และสามารถผลิตบัณฑิตที่ พึงประสงค์ได้ ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก จะต้องพร้อมสำหรับการประกันคุณภาพโดยภายนอก เพื่อให้สังคมมั่นใจได้ว่ามหาวิทยาลัย คณะ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยการให้องค์กรภายนอกเข้ามาตรวจสอบคุณภาพการดำเนินการ ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาและรับรองมหาวิทยาลัย และคณะ

๒.๔ ความหมาย

๑. การประกันคุณภาพการศึกษา (quality assurance) หมายถึง การทำกิจกรรม หรือการปฏิบัติการในภารกิจหลักอย่างมีระบบตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (quality control) การตรวจสอบคุณภาพ (quality audit) และการประเมินคุณภาพ (quality assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพและมาตรฐานของปัจจัยนำเข้า ระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิต และผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก

๑.๑ การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชาสถาบัน สำนักเพื่อควบคุมคุณภาพปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา โดยมีระบบและกลไกควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรในมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต้นสังกัด จนทำให้มหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก กอง เกิดความมั่นใจได้ว่า หน่วยงานมีการดำเนินการอย่างเป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ

๑.๒ การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง การที่องค์กรภายนอกมหาวิทยาลัยได้มาดำเนินการตรวจสอบผลการดำเนินการของระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายใน ประเมินการดำเนินการควบคุมคุณภาพ และรับรองสถาบันการศึกษา เพื่อให้สังคมมั่นใจได้ว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

๒. การตรวจสอบคุณภาพ (quality audit) หมายถึง การตรวจสอบระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้มั่นใจว่ามีคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อจะตัดสินว่า หน่วยงานได้ จัดให้มีระบบและกลไกตามที่แจ้งไว้ว่าจะทำ และได้ทำหรือไม่ (to determine whether we have mechanisms to ensure that we do what we say we do, and whether we operate them)การตรวจสอบคุณภาพนี้จะดำเนินการภายใน ก่อน จากนั้นจึงจะมีการตรวจสอบจากองค์กรภายนอก

๓. การประเมินคุณภาพ (quality assessment) หมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก กอง โดยภาพรวมว่าเมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพแล้ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพมากน้อยเพียงใด

๔. บัณฑิตที่มีคุณภาพ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมีคุณสมบัติตามวิสัยทัศน์ของ มหาวิทยาลัยและตามที่หลักสูตรกำหนด และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และความคาดหวังของสังคม

๒.๕ ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา

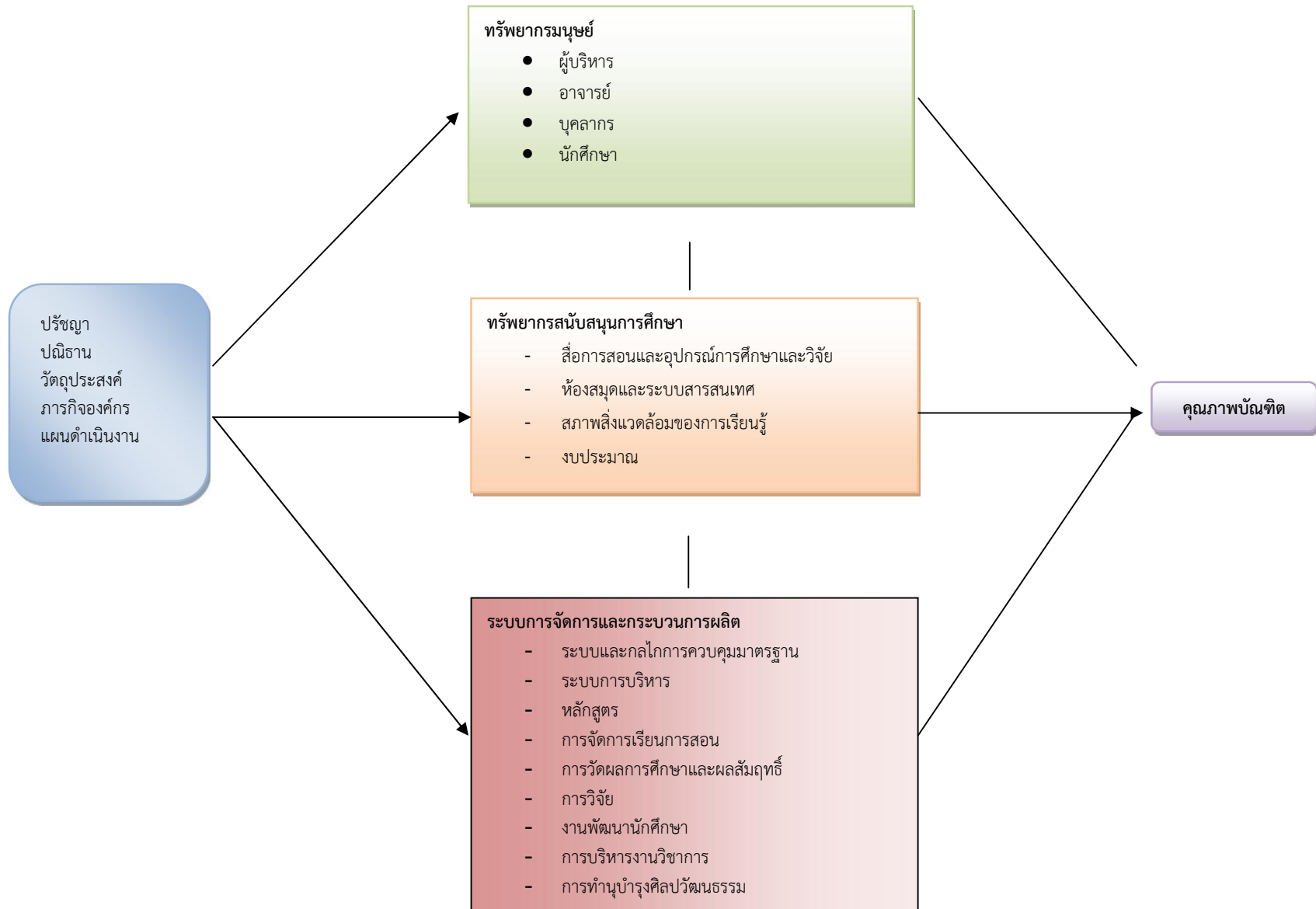
ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย ได้พิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพ การศึกษา ที่จะต้องมีการควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อให้ได้ผลตามที่มุ่งหวัง

ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา หมายถึง ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาและคุณภาพบัณฑิต ซึ่งมหาวิทยาลัย ได้กำหนด ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาไว้ ๕ ประการตามทบทวนมหาวิทยาลัย โดยการประชุมคณะกรรมการ ทบทวนมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ได้เห็นชอบให้กำหนดมาตรฐานหรือ องค์ประกอบของคุณภาพไว้ ๕ องค์ประกอบเพื่อให้ ครอบคลุมภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

๑. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินงาน

- ๒. การผลิตบัณฑิต
- ๓. กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
- ๔. การวิจัย
- ๕. การบริการวิชาการแก่สังคม
- ๖. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- ๗. การบริหารและการจัดการ
- ๘. การเงินและงบประมาณ
- ๙. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

แผนภูมิที่ ๒ ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา

บทที่ ๓

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกับการประเมินทบทวนคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) การประเมินคุณภาพการศึกษานอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มหาวิทยาลัย จึงได้รวมมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ ของทั้งสองหน่วยงานเข้าด้วยกันเป็นตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ได้นำตัวชี้วัดของ ก.พ.ร.ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ ที่มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ สมศ. และตัวชี้วัดที่สะท้อนเอกลักษณ์และจุดเน้นของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม เพื่อแสดงถึงการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ องค์ประกอบ ๘๐ ตัวบ่งชี้ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ความสอดคล้องของตัวบ่งชี้ สกอ. สมศ. และ ก.พ.ร.

ตารางที่ ๑ ตารางเปรียบเทียบเป้าหมายคุณภาพและผลการปฏิบัติงานที่ได้ในปีการศึกษา ๒๕๕X ตามเกณฑ์มาตรฐานมทร.พระนคร, สกอ. และ สมศ.

นโยบาย/ตัวบ่งชี้(KPI)	เป้าหมาย ปี ๒๕๕๕	ผลการ ปฏิบัติใน ปี ๒๕๕๕	เพิ่มขึ้น/ ลดลง (ร้อยละ)	คะแนนการประเมินตนเองและการบรรลุเป้าหมาย ตามเกณฑ์				หมายเหตุ
				มทร. พระนคร	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร. ปี ๕๕	
๑. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ						-	-	
๑.๑ กระบวนการพัฒนาแผน (สกอ.๑.๑)	๔ ข้อ				-		-	
๒. การผลิตบัณฑิต					-		-	
๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร (สกอ.๒.๑)	๓ ข้อ				-		-	
๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (สกอ.๒.๒)	ร้อยละ ๔				-		-	
๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.๒.๓)	ร้อยละ ๓๐				-	-	-	
๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน (สกอ.๒.๔)	๓ ข้อ				-	-	-	
๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (สกอ.๒.๕)	๔ ข้อ				-	-	-	
๒.๖ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน (สกอ.๒.๖)	๔ ข้อ				-	-	-	
๒.๗ ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของ บัณฑิต (สกอ.๒.๗)	๓ ข้อ					-		
๒.๘ ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับ นักศึกษา (สกอ.๒.๘)	๓ ข้อ					-	-	
๒.๙ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี (สมศ.๑)	ร้อยละ ๖๐					-	-	
๒.๑๐ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ.๒)	๓ คะแนน					-		
๒.๑๑ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ (สมศ.๓)	ร้อยละ ๐.๑					-	-	
๒.๑๒ การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ.๑๔)	๔ คะแนน					-		
๒.๑๓ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิต (ก.พ.ร.๕๕)	ร้อยละ ๗๕					-		

นโยบาย/ตัวบ่งชี้(KPI)	เป้าหมาย ปี ๒๕๕๕	ผลการ ปฏิบัติใน ปี ๒๕๕๕	เพิ่มขึ้น/ ลดลง (ร้อยละ)	คะแนนการประเมินตนเองและการบรรลุเป้าหมาย ตามเกณฑ์				หมายเหตุ
				มทร. พระนคร	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร. ปี ๕๕	
ตัวชี้วัด ๔)								
๒.๑๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๕)	ร้อยละ ๙๕					-	-	
๓. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา					-			
๓.๑ ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร (สกอ. ๓.๑)	๕ ข้อ				-		-	
๓.๒ ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา (สกอ.๓.๒)	๔ ข้อ				-		-	
๔. การวิจัย					-		-	
๔.๑ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (สกอ.๔.๑)	๕ ข้อ				-	-		
๔.๒ ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (สกอ.๔.๒)	๓ ข้อ				-	-		
๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและ นักวิจัย (สกอ.๔.๓)	๓ คะแนน				-	-		
๔.๔ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.๕)	๓ คะแนน					-	-	
๔.๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ.๖)	ร้อยละ ๑๐							
๔.๖ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ.๗)	ร้อยละ ๑๐					-	-	
๕. การบริการวิชาการแก่สังคม						-	-	
๕.๑ ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม (สกอ.๕.๑)	๓ ข้อ					-		
๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม(สกอ.๕.๒)	๓ ข้อ					-	-	
๕.๓ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย (สมศ.๘)	ร้อยละ ๕				-		-	
๕.๔ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ.๙)	๓ ข้อ				-		-	

นโยบาย/ตัวบ่งชี้(KPI)	เป้าหมาย ปี ๒๕๕๕	ผลการ ปฏิบัติใน ปี ๒๕๕๕	เพิ่มขึ้น/ ลดลง (ร้อยละ)	คะแนนการประเมินตนเองและการบรรลุเป้าหมาย ตามเกณฑ์				หมายเหตุ
				มทร. พระนคร	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร. ปี ๕๕	
๖. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					-		-	
๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ. ๖.๑)	๓ ข้อ					-	-	
๖.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.๑๐)	๓ ข้อ					-	-	
๖.๓ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๑)	๓ ข้อ				-		-	
๗. การบริหารและการจัดการ					-		-	
๗.๑ ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน (สกอ.๗.๑)	๔ ข้อ							
๗.๒ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ (สกอ.๗.๒)	๓ ข้อ				-		-	
๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ (สกอ.๗.๓)	๓ ข้อ				-		-	
๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง (สกอ.๗.๔)	๔ ข้อ						-	
๗.๕ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (สมศ.๑๒)	๓ คะแนน				-		-	
๗.๖ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (สมศ.๑๓)	๓ คะแนน				-		-	
๗.๗ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของ สถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.ร. ๕๕ ตัวชี้วัดที่ ๑๐)	ระดับ ๓					-		
๘. การเงินและงบประมาณ						-		
๘.๑ ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ (สกอ.๘.๑)	๔ ข้อ					-		
๘.๒ ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผน (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๖)	ร้อยละ ๕๐					-		
๘.๓ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๗)	ร้อยละ ๗๒				-		-	
๘.๔ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๘)	ร้อยละ ๕๓				-		-	

นโยบาย/ตัวบ่งชี้(KPI)	เป้าหมาย ปี ๒๕๕๕	ผลการ ปฏิบัติใน ปี ๒๕๕๕	เพิ่มขึ้น/ ลดลง (ร้อยละ)	คะแนนการประเมินตนเองและการบรรลุเป้าหมาย ตามเกณฑ์				หมายเหตุ
				มทร. พระนคร	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร. ปี ๕๕	
๘.๕ ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๕)	ระดับ ๓					-	-	
๘. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ								
๘.๑ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ.๕.๑)	๔ ข้อ				-	-		
๘.๒ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (สมศ.๑๕) (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๑๑)	๓ คะแนน				-	-		
๘๓. องค์ประกอบอัตลักษณ์ สมศ.								
๘๓.๑ ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน (สมศ.๑๖)								
๘๓.๑.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (สมศ.๑๖.๑)	๓ ข้อ							
๘๓.๑.๒ ผลการพัฒนามาตรฐานตามอัตลักษณ์ (สมศ. ๑๖.๒)	๓ คะแนน							
๘๓.๒ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของ สถาบัน (สมศ.๑๗)	๓ ข้อ							
๘๓.๓ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ (สมศ.๑๘)								
๘๓.๓.๑ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านค่านิยม จิต สาธารณะ ภายในสถาบัน (สมศ.๑๘.๑)	๒ ข้อ							
๘๓.๓.๒ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้าน การ ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ภายนอกสถาบัน (สมศ.๑๘.๒)	๒ ข้อ							
๘๔. องค์ประกอบสำนักงาน ก.พ.ร.								
๘๔.๑ ร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ ความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน) (ก.พ.ร.๕๕ ตัวชี้วัด ๓)	ร้อยละ ๖๐							

นโยบาย/ตัวบ่งชี้(KPI)	เป้าหมาย ปี ๒๕๕๕	ผลการ ปฏิบัติใน ปี ๒๕๕๕	เพิ่มขึ้น/ ลดลง (ร้อยละ)	คะแนนการประเมินตนเองและการบรรลุเป้าหมาย ตามเกณฑ์				หมายเหตุ
				มทร. พระนคร	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร. ปี ๕๕	
๕๕. สถานศึกษา ๓ ดี (๓D) ตามนโยบายรัฐบาล								
๕๕.๑ การบริหารจัดการสถานศึกษา ๓ ดี (๓D)	๓ ข้อ							
๕๕.๒ ผลที่เกิดผู้เรียนตามนโยบาย ๓ ดี (๓D) มีความรู้ เจตคติที่ดีตลอดจนเกิดพฤติกรรม ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๓ ด้าน	๒ ด้าน							
๑๐๐ อัตรลักษณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร								
๑๐๐.๑ ระบบและกลไกพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ	๓ ข้อ							
๑๐๐.๒ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ใช้ทักษะที่มีเทคโนโลยีเป็นฐาน	๓ ข้อ							
๑๐๐.๓ มีระบบและกลไกการสร้างความรู้ความเชี่ยวชาญวิชาชีพให้กับนักศึกษา	๓ ข้อ							

บทที่ ๔

การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

ในการประกันคุณภาพการศึกษานั้น กิจกรรมหนึ่งที่สำคัญมาก คือ การประเมินตนเอง(Self Assessment) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และประเมิน ผลการดำเนินงานของหน่วยงานของตนเอง โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา โดยมีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแจ้งให้บุคลากรในหน่วยงานรับทราบและเสนอต่อผู้บริหารองค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนรายงานการประเมินตนเองเป็นเอกสารที่มหาวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนักและกอง จัดทำขึ้นเพื่อรายงานผลของการประเมินหน่วยงานตนเองภายหลังจากที่ได้ดำเนินการควบคุมคุณภาพการศึกษามาแล้วระยะเวลาหนึ่ง และเป็นเอกสารสำคัญในกระบวนการของการตรวจสอบและการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก

๔.๑ วัตถุประสงค์ของรายงานการประเมินตนเอง

๑. นำเสนอข้อมูลของหน่วยงาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้างองค์กร โครงสร้างการบริหาร และสถานภาพปัจจุบัน

๒. รายงานผลการดำเนินงานหรือความก้าวหน้าการประกัน คุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบ คุณภาพหรือปัจจัย ควบคุมคุณภาพที่หน่วยงานกำหนด

๓. วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน รวมทั้งเสนอจุดแข็ง จุดอ่อน และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาองค์ประกอบ คุณภาพให้เข้มแข็งขึ้น และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไปเป็นเอกสารประกอบการตรวจสอบคุณภาพหรือการประเมินคุณภาพการศึกษา

๔. เป็นเอกสารประกอบการตรวจสอบคุณภาพหรือการประเมินคุณภาพการศึกษา

๕. เผยแพร่ผลการดำเนินงานเสนอแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

๔.๒ ขั้นตอนการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

๑. ขั้นเตรียมการ

๑.๑ คณะ สถาบัน สำนักและกอง กำหนดบุคคลหรือคณะกรรมการรับผิดชอบจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง

๑.๒ คณะ สถาบัน สำนักและกอง กำหนดแนวทางการเขียน รายงานการศึกษาตนเองและช่วงเวลาเสนอรายงานการศึกษาตนเองซึ่งควรสอดคล้องกับกำหนดการตรวจสอบ/ประเมินคุณภาพของหน่วยงาน

๑.๓ บุคคลหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบวางแผนการปฏิบัติงานและระบุข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนรายงาน

๒. ขั้นดำเนินการ

๒.๑ บุคคลหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบศึกษา หน่วยงานตนเองตามแนวทางที่หน่วยงานกำหนด

๒.๒ เขียนรายงานตามแนวทางที่หน่วยงานกำหนด

๒.๓ นำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานเพื่อรับฟังข้อคิดเห็น

๒.๔ ปรับปรุงรายงาน

๓. ขั้นสุดท้าย

เสนอรายงานการประเมินตนเองต่อมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

๔.๓ สารของรายงานการประเมินตนเอง

รายงานการประเมินตนเองควรประกอบด้วย

๑. ปกควรระบุว่าเป็นรายงานการประเมินตนเอง

- ระบุวัตถุประสงค์ เพื่อรับการตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อรับการตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก เพื่อการประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หรือเพื่อการประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

- ระบุชื่อหน่วยงานที่จัดทำ

- ระบุ วันที่ เดือน พ.ศ. ที่จัดทำ

๒. คำนำ เขียนโดยหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และจุดเน้นของการจัดทำรายงานและช่วงเวลาของข้อมูลที่น่าเสนอ

๓. ส่วนประกอบของสาระ

๓.๑ ส่วนนำ เป็นการนำเสนอสาระสรุปลักษณะสำคัญของหน่วยงาน ประกอบด้วย

(๑) ชื่อหน่วยงาน ที่ตั้ง ประวัติ ปรัชญา/ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ

(๒) ชื่อหัวหน้าหน่วยงาน โครงสร้างหน่วยงาน และโครงสร้างการบริหาร

(๓) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน

(๔) ข้อมูลสารสนเทศหรือผลของพันธกิจหลักที่ หน่วยงานเน้นในการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร นักศึกษา บุคลากร งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม อาคาร สถานที่ งบประมาณ เป็นต้น

(๕) สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน

๓.๒ ส่วนสาระ เป็นการรายงานผลการดำเนินงาน และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้ ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดไว้ ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ (๑) ปรัชญา/ปณิธาน วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (๒) การเรียนการสอน (๓) กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา (๔) การวิจัย (๕) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (๖) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (๗) การบริหารและการจัดการ (๘) การเงินและงบประมาณ (๙) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ทั้งนี้ ให้/คณะ/หน่วยงาน จัดทำรายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(สกอ.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๓.๓ ส่วนสรุป

(๑) สรุปผลการประเมิน

(๒) การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุงขององค์ประกอบแต่ละด้าน

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเพื่อเสริมจุดแข็ง หรือปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนในแต่ละตัวบ่งชี้

(๔) แผนการพัฒนาหน่วยงานและเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต

๔. ภาคผนวก ประกอบด้วยข้อมูล รายละเอียด เพื่อให้รายงานมีความสมบูรณ์ชัดเจนขึ้น ตัวอย่างเช่น

(๑) รายการเอกสารอ้างอิงที่อ้างถึงในรายงานและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ข้อมูลพื้นฐานผลการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน

(๓) รายชื่อผู้บริหารและคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน

สำหรับสถาบัน สำนัก กอง ที่มีภารกิจและงานที่ต่างจาก คณะ ในส่วนสาระต้องนำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับภารกิจและงานของหน่วยงานนั้นๆ เช่น ในการควบคุมคุณภาพของสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งมี ภารกิจหลักด้านการทำวิจัย และสนับสนุนการวิจัย ถ้าไม่จัดการเรียนการสอนไม่ต้องระบุองค์ประกอบการเรียนการสอนและ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การเขียนรายงานการศึกษาตนเองเขียนให้สอดคล้องกับภารกิจและแนวทางการควบคุม คุณภาพของหน่วยงาน

๔.๔ ปัจจัยสนับสนุนการเขียนรายงานการประเมินตนเอง

๑. การเห็นความสำคัญและความเข้าใจของผู้บริหารและบุคลากรต่อรายงานการประเมินตนเอง
๒. การสนับสนุนของผู้บริหารในเรื่องนโยบาย บุคลากร งบประมาณ สถานที่
๓. ฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่ข้อมูลมีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ซึ่งในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะมีขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งคือการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (internal quality audit and assessment) การตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน คือ การตรวจสอบและประเมินระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาที่อยู่ในหน่วยงานนั้น หรือโดยคณะกรรมการที่หน่วยงานนั้นสังกัดอยู่ เช่น คณะกรรมการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยแต่งตั้งเพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน คณะ สถาบัน สำนัก กอง หรือ คณะกรรมการที่ คณะ สถาบัน สำนัก กอง แต่งตั้งเพื่อตรวจสอบและประเมินหน่วยงานของตนเอง โดยทำการตรวจสอบและประเมินคุณภาพระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์มาตรฐานและเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

๕.๑ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของ คณะวิชา หน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทูลองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

๒. เพื่อให้ คณะวิชาหรือหน่วยงานทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย(targets) และเป้าประสงค์(goals) ที่ตั้งไว้และเป็นสากล

๓. เพื่อให้ คณะวิชาหรือหน่วยงานทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

๔. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

๕. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

๕.๒ แนวปฏิบัติการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๑. ขั้นตอนการเตรียมการ

๑.๑ มหาวิทยาลัยกำหนดช่วงการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา พร้อมกับแจ้งคณะ/หน่วยงาน เสนอรายชื่อผู้ที่หน่วยงานประสงค์จะให้เข้าเป็นประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในหน่วยงานที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด จำนวนตามที่กำหนด รวมทั้งแจ้งชื่อผู้ที่จะเป็นผู้ประสานงานของหน่วยงาน

๑.๒ มหาวิทยาลัย โดยสำนักประกันคุณภาพการศึกษา

(๑) ประสานงานและแจ้งหน่วยงานเกี่ยวกับวันตรวจสอบและประเมิน กำหนดการ และรายชื่อประธาน และคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน ที่จะนำเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(๒) มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน

(๓) ประสานกับประธานและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเกี่ยวกับการจัดส่งเอกสาร การเดินทาง ที่พัก และการรับ-ส่ง

๑.๓ หน่วยงานส่งรายงานการประเมินตนเองให้มหาวิทยาลัย จำนวนเท่ากับคณะกรรมการ อย่างน้อย ๓ สัปดาห์ ก่อนวันตรวจสอบ

๑.๔ มหาวิทยาลัยรับผิดชอบงบประมาณค่าเดินทางและค่าที่พักของประธานและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและหน่วยงานรับผิดชอบค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

๑.๕ หน่วยงานที่จะขอรับการตรวจสอบเตรียมการดังนี้

(๑) รองอธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการกอง/ประธาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ประชุมคณะกรรมการ อนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อวางแผนเตรียมการรับการตรวจสอบและประเมินและกำหนดผู้รับผิดชอบ

(๒) รองอธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการสถาบัน/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการกอง/ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน แจ้งบุคลากรในหน่วยงานทราบเรื่องการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(๓) จัดทำเอกสารรายงานการประเมินตนเองของหน่วยงาน

(๔) จัดเตรียมข้อมูลเอกสาร หลักฐานอ้างอิง ประกอบการตรวจสอบและประเมินทั้งในรูปแบบของเอกสาร และข้อมูลบนฐานอิเล็กทรอนิกส์ ให้พร้อมไว้ในห้องปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมีการกำกับหมายเลขจัดหมวดหมู่เข้าแฟ้มหรือแยกประเภทให้สะดวกต่อการสืบค้น โดยจัดให้มีอยู่ตลอดระยะเวลาของการตรวจสอบ และเอกสารประกอบบางส่วน

อาจอยู่ตามหน่วยงานย่อยๆกรณีที่เป็นเอกสารควรมีหมายเลขกำกับให้สอดคล้อง กับที่อ้างไว้ในรายงาน
การประเมินตนเอง

(๕) จัดเตรียมสถานที่ห้องประชุม/ห้องปฏิบัติงาน คอมพิวเตอร์ และการต่อเชื่อม
เครือข่ายสำหรับคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา และสถานที่ต่างๆ ที่จะต้องไป
ตรวจเยี่ยม สำหรับห้องปฏิบัติงานควรมีโต๊ะ เก้าอี้ วัสดุสำนักงาน เอกสารประกอบรายงานเพื่อการ
สืบค้นที่เหมาะสมกับจำนวนคณะกรรมการ พร้อมทั้งมีเจ้าหน้าที่ อย่างน้อย ๑ คน เพื่อการประสานงาน

(๖) จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและประเมินเช่น
การจัดทำ

เอกสารคำตอบแทนคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาอาหารว่างอาหารกลางวัน เป็น
ต้น

๒. ขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในใช้เวลาประมาณ ๑- ๓ วัน

๒.๑ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในไปที่หน่วยงานตามเวลาที่นัดหมายเพื่อพบ
กับผู้บริหารหน่วยงาน

๒.๒ หน่วยงานเสนอข้อมูลสถานภาพของหน่วยงาน การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษา และชี้แจงเอกสารรายงานการประเมินตนเองพอสังเขป คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ
ภายในสอบถามข้อมูลเบื้องต้น หรือขอความชัดเจน

๒.๓ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในประชุมวางแผนการตรวจสอบและ
ประเมิน ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือหน่วยงานที่จะไปตรวจเยี่ยมจากเอกสาร ฐานข้อมูล ที่หน่วยงาน
จัดเตรียมไว้และบันทึกประเด็นที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมและวิธีการหาข้อมูล

๒.๔ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในไปตรวจเยี่ยมหน่วยงาน โดยหาข้อมูล
เพิ่มเติมจากการสอบถามผู้บริหาร อาจารย์ ข้าราชการ นักศึกษา และ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือโดยการสังเกต หรือการอ่าน
เอกสารเพิ่มเติม

๒.๕ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในประชุมสรุปผลการตรวจสอบและ
ประเมินเพื่อนำเสนอด้วยวาจาในที่ประชุมผู้บริหารหน่วยงาน

๒.๖ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในแจ้งผลการตรวจสอบและประเมินและให้
ข้อคิดเห็นด้านต่างๆ แก่ผู้บริหารหน่วยงาน

๒.๗ ผู้บริหารหน่วยงานให้ข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

๒.๘ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้บริหารหน่วยงานและผู้เข้ารับฟัง

๒.๙ ประธานคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในจัดทำรายงานการตรวจสอบและประเมินร่วมกับคณะกรรมการและเลขานุการแล้วส่งให้สำนักประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำเสนอมหาวิทยาลัยหน่วยงานที่รับการตรวจสอบและประเมิน และคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยหนึ่ง คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก กอง สามารถดำเนินการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงานของตนเองตามแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยได้

๓. ขั้นตอนภายหลังการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน

๓.๑ หน่วยงานประชุมผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณารายงานผลการตรวจสอบและประเมินที่มหาวิทยาลัยส่งให้

๓.๒ หน่วยงานดำเนินการวางแผนปรับปรุง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

๓.๓ หน่วยงานดำเนินการปรับปรุงเอกสารรายงานการประเมินตนเอง เพื่อรองรับการตรวจสอบจากภายนอก และส่งให้มหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ฉบับ

๔. ระยะเวลาของการตรวจสอบ

หน่วยงานควรจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเอง ปีละ ๑ ครั้ง เพื่อให้หน่วยงานได้รับรู้สถานภาพและผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา และมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องมหาวิทยาลัยดำเนินการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานทุกปี

บทที่ ๖

ผู้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน

ในการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานนั้น การพัฒนาผู้ตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะผู้ตรวจสอบจะช่วยให้ข้อคิดเห็นและเตรียมความพร้อมของหน่วยงานก่อนจะมีการตรวจสอบโดยหน่วยงานภายนอก

๖.๑ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Auditor)

๑. มีความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

๒. ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.หรือมหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้ตามหลักสูตร ขยายผลผู้ประเมิน ของ สกอ.

๓. มีมนุษยสัมพันธ์ดี

๔. มีทักษะการสื่อสารที่ดี

๕. มีความยุติธรรม เป็นกลาง

๖. อุทิศเวลา และเต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่

๗. เป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน

๖.๒ การพัฒนาผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมหลักสูตรผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน ให้หน่วยงานเสนอ รายชื่อผู้ที่หน่วยงานประสงค์จะพัฒนาให้เป็นผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของหน่วยงานและ มหาวิทยาลัย โดยผู้ที่จะเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑. ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

๒. มีความรู้ ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

๓. มีความสนใจจะเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน

๔. สามารถเข้ารับการฝึกอบรมการเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในได้เต็มเวลา

๕. สามารถในการอ่าน สอบถาม สังเกต และเขียนอย่างมีวิจารณ์ตามมหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมผู้ที่จะเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยตามหลักสูตรที่ สกอ. กำหนด ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม แล้วมหาวิทยาลัยจะประกาศรายชื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้ทราบทั่ว กัน

๖.๓ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อ ดำเนินการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละหน่วยงาน ตามช่วงเวลาและสถานที่ที่ กำหนด โดยคณะกรรมการมีหน้าที่และองค์ประกอบดังนี้

๑. หน้าที่

๑) ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน

๒) ให้ข้อคิดเห็นเสนอต่อหน่วยงานเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

๒. องค์ประกอบ

๑) คณะกรรมการประเมินระดับสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือสถาบันจัดฝึกอบรมให้ตามหลักสูตรขยายผลผู้ประเมินของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ ต้องไม่เป็นบุคลากรในสาขาวิชาที่รับการประเมิน

๒) คณะกรรมการประเมินระดับ คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของ คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย ๑ คน ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้ตามหลักสูตรขยายผลผู้ประเมินของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินอาจเป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ต้องมีผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันอย่างน้อย ๑ คน ร่วมในคณะกรรมการฯ นอกจากนั้นยังอนุโลมให้คุณสมบัติของประธานและหรือกรรมการผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ซึ่งจะให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะ ไม่จำเป็นต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้ก็ได้ แต่ควรมีการชี้แจงหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินคุณภาพให้ทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

๓) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย ๕ คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้ตามหลักสูตรขยายผลผู้ประเมินของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

๖.๔ บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ประธานคณะกรรมการ

๑. เมื่อตอบรับเป็นประธานคณะกรรมการแล้วควรประสานงานกับสำนักประกันคุณภาพการศึกษา หรือหน่วยงาน/คณะกรรมการที่รับผิดชอบการตรวจสอบและประเมินคุณภาพเกี่ยวกับกำหนดการ คณะกรรมการ แผนการนัดหมายต่างๆ

๒. ในการประชุมร่วมกับ/คณะ/ สำนัก/ หน่วยงาน ในวันตรงเยี่ยมชมวันที่ ๑

๒.๑ เมื่อรองอธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงานและคณะกรรมการของหน่วยงาน ที่รับการตรวจสอบและประเมิน ได้กล่าวต้อนรับแล้ว ประธานควร

(๑) แนะนำคณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน

(๒) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบและประเมิน กำหนดการ วิธีการเกณฑ์การ ตรวจสอบและประเมิน

๒.๒ เมื่อรองอธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงานนำเสนอสถานภาพหน่วยงาน แล้วเสร็จ ประธาน

(๑) สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

(๒) เชิญคณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

(๓) กล่าวขอบคุณการนำเสนอข้อมูลสถานภาพของ/คณะ/หน่วยงาน

๓. ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน ครั้งที่ ๑ ถ้ามีข้อจำกัดที่คณะกรรมการ ตรวจสอบและประเมิน ไม่สามารถประชุมวางแผนล่วงหน้าก่อนวันตรงเยี่ยมชมได้ ให้ประชุมในวันตรงเยี่ยมชมวันที่ ๑ ภายหลังที่ได้พบและรับฟังข้อมูลสถานภาพของหน่วยงานแล้ว ประธานจะดำเนินการประชุมเพื่อ

๑) วางแผนการตรวจสอบและประเมิน

๒) แบ่งงานการตรวจสอบและประเมิน

๓) พิจารณาแนวทางการประเมิน

๔) ศึกษาเอกสาร และฐานข้อมูล

๔. ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินภายหลังที่ศึกษาข้อมูล สังเกตและสัมภาษณ์ แล้วเสร็จ เมื่อคณะกรรมการได้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ จะมีการประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้ข้อมูลที่กรรมการแต่ละคนมี/สังเกตพบ ประธานจะดำเนินการประชุมเพื่อ

๔.๑ แสวงหาข้อตกลงร่วมกันในเรื่อง

- (๑) ผลการตรวจสอบและประเมินตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ
- (๒) ข้อสรุปผลการตรวจสอบและประเมินในองค์ประกอบนั้น
- (๓) จุดแข็งและวิธีการเสริมความแข็งแกร่งของแต่ละองค์ประกอบ
- (๔) จุดอ่อนและข้อเสนอในการปรับปรุงพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ
- (๕) ข้อคิดเห็นต่อเอกสารรายงานการประเมินตนเอง
- (๖) ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

๔.๒ วางแผนแนวทางการนำเสนอ

๔.๓ มอบหมายผู้นำเสนอแต่ละด้าน

๕. ในการประชุมร่วมกับหน่วยงานเพื่อนำเสนอผลการตรวจสอบและประเมิน ประธานชี้แจง

๕.๑ วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบและประเมิน

๕.๒ ข้อจำกัดของการตรวจสอบและประเมิน

๕.๓ แนวทางการตรวจสอบและประเมิน

๕.๔ เกณฑ์การประเมิน

๕.๕ ขั้นตอนการนำเสนอผลการตรวจสอบและประเมิน โดยคณะกรรมการ

- ผลการตรวจสอบและประเมิน
- จุดแข็ง จุดอ่อน ข้อเสนอแนะ
- การเขียนรายงานการประเมินตนเอง
- ข้อคิดเห็นโดยรวมประธานดำเนินการตามขั้นตอน โดยเชิญผู้รับผิดชอบนำเสนอข้อมูล

แต่ละด้านและเชิญผู้เข้าฟังซักถาม หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อรองอธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงาน กล่าวส่งท้าย ประธานกล่าวขอบคุณ การตรวจสอบและประเมินสิ้นสุด

๖. หลังการตรวจสอบและประเมิน จัดทำรายงานการตรวจสอบและประเมินร่วมกับคณะกรรมการ/เลขานุการ และส่งให้สำนักประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำเสนอมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่รับการตรวจสอบและประเมิน และคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการ

๑. เมื่อตอบรับเป็นคณะกรรมการ ควรจัดเวลาเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และศึกษาเอกสารรายงานการศึกษาตนเองของหน่วยงานล่วงหน้า

๒. ในการประชุมร่วมกับคณะ/สำนัก/หน่วยงาน ในวันตรงเยี่ยมชมวันที่ ๑

- สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

๓. ในการประชุมคณะกรรมการการตรวจสอบและประเมินในครั้งที่ ๑

- ๑) ร่วมแสดงความคิดเห็น และหาข้อตกลงในประเด็นต่างๆ ที่ประธานนำเสนอพิจารณา
- ๒) ประชุมกลุ่มย่อย (ถ้ามี) เพื่อวางแผนการตรวจสอบให้เฉพาะเจาะจง
- ๓) ศึกษาเอกสาร และฐานข้อมูล ในส่วนที่ได้รับมอบหมาย

๔. ในการประชุมคณะกรรมการการตรวจสอบและประเมินภายหลังที่ศึกษาข้อมูล ดังเกิดและสัมภาษณ์

แล้วเสร็จ

- ๑) ร่วมแสดงความคิดเห็น และหาข้อตกลงในประเด็นต่างๆ ที่ประธานนำเสนอพิจารณา
- ๒) เตรียมการนำเสนอผลต่อที่ประชุมหน่วยงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕. ในการประชุมร่วมกับหน่วยงานเพื่อนำเสนอผลตรวจสอบและประเมิน

- ๑) นำเสนอผลการตรวจสอบและประเมินในด้านที่ได้รับมอบหมาย
- ๒) แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ตามสมควร

เลขานุการคณะกรรมการ

- ๑. ปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามที่ประธานและคณะกรรมการมอบหมาย
- ๒. บันทึกผลการตรวจสอบและประเมินให้ประธานพิจารณานำเสนอหน่วยงาน
- ๓. รวบรวมรายงานผลการตรวจสอบและประเมินในส่วนที่ได้รับมอบหมายเสนอประธานกรรมการ

พิจารณา

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	กรอบแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน	๑.๑	มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (NQF) ในแต่ละระดับการศึกษา
		๑.๒	มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมโดยองค์การนักศึกษารับด้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้ • กิจกรรมวิชาการ • กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมคุณภาพ • กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม • กิจกรรมนันทนาการ • กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
		๑.๓	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ครอบคลุมกิจกรรมทุกประเภทอย่างเหมาะสม โดยมีคณะกรรมการพิจารณาโครงการหรือแผนงานการจัดกิจกรรมที่อาศัยหลักการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเช่น สภานักศึกษาคณะกรรมการนักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาของ กิจกรรม
๒	การจัดกิจกรรมของนักศึกษา	๒.๑	สนับสนุนให้องค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมให้ครบทุกประเภทในแต่ละปีการศึกษา
		๒.๒	มีการกำหนดนโยบายและดำเนินการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตลอดจน สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
๓	การติดตามประเมินผล	๓.๑	ควรถ้าหนดให้นักศึกษาทุกคนแสดงหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อบรรจุในแฟ้มผลงาน

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
		๓.๒	ฝ่ายกิจการนักศึกษา มีการจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาประกอบด้วย วัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรมจำนวนผู้เข้าร่วมผลการดำเนินงาน คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนา ผลกระทบที่เกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงาน

		๓.๓	ฝ่ายกิจการนักศึกษาเสนอรายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา
		๓.๔	ฝ่ายกิจการศึกษานำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

ตัวบ่งชี้ ๔.๑ มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ต้องพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	ระบบบริหารงานวิจัย และการจัดหาสิ่งสนับสนุน	๑.๑	จัดระบบบริหารงานวิจัยซึ่งสามารถเชื่อมโยงภารกิจด้านการวิจัย กับภารกิจด้านการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีลักษณะบูรณาการสอดคล้องไปในทางเดียวกัน และบรรลุเป้าหมายโดยรวมของสถาบันขณะเดียวกันก็เป็นระบบงานที่ปราศจากความซ้ำซ้อนและมีขั้นตอนที่เหมาะสมกับระดับการตัดสินใจ
		๑.๒	จัดหาทรัพยากรและ/หรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่าง เพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงินแหล่งค้นคว้าห้องปฏิบัติการ และ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ทรัพยากรการเงินหมายถึง ทุนสนับสนุนการวิจัยโดยเฉพาะสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยที่ลุ่มลึก และผลิตผลงานระดับสากลอย่างต่อเนื่อง งบประมาณสนับสนุน การเผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปแบบต่างๆ งบประมาณสนับสนุน นักศึกษابัณฑิตศึกษา เป็นต้นในด้านแหล่งค้นคว้าทางวิชาการนอกจากหนังสือวารสารทั้ง hard-copy และ on-line แล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุน visiting professor การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัย นอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น สำหรับความหมายของห้องปฏิบัติการจะหมายถึงศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยงานสามารถใช้ร่วมกันได้
		๑.๓	จัดระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย ๕ ด้านต่อไปนี้ ข้อมูลด้านแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ข้อมูลด้านงานวิจัยของสถาบัน ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและการสนับสนุนของสถาบันข้อมูลด้านการส่งเสริมของสถาบันในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์รวมถึงการจดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร การซื้อ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
			ขายทรัพย์สินทางปัญญา และข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติอื่นๆ ของสถาบันเกี่ยวกับการวิจัย
๒.	กลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อการวิจัย	๒.๑	จัดทำแผนทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย เริ่มจากวิเคราะห์กำลังคน วางแผนกำลังคนกำหนดคกฏเกณฑ์/แนวทางส่งเสริมให้บุคลากรทำวิจัยและการรับเข้าบุคคล(ทั้งคณาจารย์นักวิจัยและนักศึกษามัธยมศึกษา) ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้น ด้านการวิจัยของสถาบัน
		๒.๒	พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับ ประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่มจากการฝึกอบรมการทำงานวิจัยภายใต้การแนะนำหรือการ ร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโสการเข้าร่วมประชุมวิชาการการช่วยคุมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษากรณีนักวิจัยทั่วไปการมีโอกาสทำงานวิจัยในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีมวิจัย ชั้นนำนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นอย่างไรก็ตามการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือ การส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ประกอบด้วย นักวิจัยอาวุโสนักวิจัยระดับกลาง นักวิจัย หรือนักศึกษาหลังปริญญาเอก และนักศึกษา บัณฑิตศึกษา/ผู้ช่วยวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่องนอกจากการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยแล้ว ควรจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยโดยเคร่งครัด
		๒.๓	สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย อาทิ การขก้องการให้ผลตอบแทน และหรือรางวัลแก่นักวิจัยที่มีผลงานดีเด่นการจัดบรรยากาศในสถาบันให้เหมาะสมกับการค้นคว้าวิจัย การสร้างบรรยากาศของการแข่งขันเพื่อสร้างผลงานวิจัย
๓.	กลไกส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการวิจัย	๓.๑	วางแผนทางสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การประชุมกลุ่มตัวอย่าง (focus group) กับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกการใช้ข้อมูลป้อนกลับ (feed back) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิมวัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ตลอดจนการร่วมใช้ทรัพยากรโดยเฉพาะอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีราคาสูงหรืออุปกรณ์เฉพาะด้าน

ตัวบ่งชี้ ๔.๒ มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	กลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์	๑.๑	จัดระบบส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งการนำเสนอในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสาร เช่นการจัดระบบที่เอื้อแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วย เขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสารการสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานการจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพของแต่ละสถาบัน
		๑.๒	จัดระบบรวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์
		๑.๓	จัดระบบสนับสนุนการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของนักวิจัยได้แก่การเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์การสนับสนุนการเจรจาเชิงธุรกิจในการซื้อขายทรัพย์สินทาง ความรู้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกทั้งนี้โดยรักษาสิทธิของนักวิจัยการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจด สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่นักวิจัย
๒.	กลไกสนับสนุนการสร้างเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์	๒.๑	สนับสนุนการสร้างเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับนักวิชาการนักศึกษา ชุมชนและองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนผ่านทางระบบ Intranet และ Internet โดยเป็นระบบที่เหมาะสมทั้งด้าน ความเร็วของระบบเชื่อมโยงและจำนวนการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น
		๒.๒	จัดระบบประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เชิงรุก โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายตลอดจนถึงการ ติดตามข้อมูลป้อนกลับ

ตัวบ่งชี้ ๕.๑ มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	นโยบาย แผนดำเนินงานและการปฏิบัติตามแผน	๑.๑	สถาบันจัดทำนโยบายแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานของการ บริการวิชาการแก่สังคมคณะกรรมการและ/หรือหน่วยงานเพื่อบริการวิชาการ คณะวิชา และหน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ ของสถาบันดำเนินการให้บริการ วิชาการตามแผนดำเนินงานที่กำหนด
๒.	มีการกำหนดภาระงานของบุคลากรให้ชัดเจน	๒.๑	มีการกำหนดภาระงานของบุคลากรให้ชัดเจนโดยเฉพาะอาจารย์ทั้งภาระงานด้านการสอนการวิจัยและการให้บริการ วิชาการ โดยมีระบบการ เทียบเคียงทดแทนระหว่างงานด้าน ต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์และระเบียบในการ ให้บริการวิชาการสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการวิชาการตาม ความถนัดจัดอบรมให้ความรู้แก่ออาจารย์เพื่อสามารถให้บริการทางวิชาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทาง วิชาการโดยสถาบันจัดหาโครงการบริการทางวิชาการให้จัดระบบให้อาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้บริการวิชาการเป็นที่เล็ง ง่ายทอดและชักจูงอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมงานเพื่อให้เกิดการ เรียนรู้
๓.	การประเมินผลการดำเนินงานในการบริการทางวิชาการ	๓.๑	มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการบริการทาง วิชาการ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้น ในการบริการทางวิชาการมีการประเมินผลดำเนินงานในการบริการทาง วิชาการ เปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงานและเป้าหมายของสถาบัน
		๓.๒	นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงการบริการวิชาการ
๔.	บูรณาการระหว่างการบริการทาง วิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	๔.๑	มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการ/กิจกรรม บริการทางวิชาการว่าสัมพันธ์กับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างไร และจัดทำแผนการบูรณาการการบริการทาง วิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
		๔.๒	ประเมินสัมฤทธิ์ผลของการบริการทางวิชาการที่มีต่อการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
		๔.๓	นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการ ระหว่างการบริการวิชาการกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของ สถาบัน

ตัวบ่งชี้ ๖.๑ มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	การพัฒนาด้านนโยบายและการดำเนินงาน	๑.๑	สถาบันมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้
		๑.๒	สถาบันมีแผนงานรองรับนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจนมีแผน/ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความสอดคล้องกับนโยบายและปฏิบัติได้
		๑.๓	สถาบันมีการกำหนดกิจกรรม/โครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องตามแผนงานเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสังคม และมีความหลากหลายมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี
๒.	การพัฒนาด้านการส่งเสริม	๒.๑	สถาบันมีการสร้างสรรค์บรรยากาศ เช่นมีการประดับอาคารด้วยผลงานศิลปะการแต่งสภาพแวดล้อมด้วยงานศิลปะ มีกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุง และพัฒนาบรรยากาศอย่างสม่ำเสมอ
		๒.๒	สถาบันมีการส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรมมีการเผยแพร่ระดับองค์กรหรือชุมชนระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
		๒.๓	สถาบันมีการจัดอบรม ประชุม เสวนาทางวิชาการในระดับองค์กรระดับชาติระดับภูมิภาคหรือนานาชาติและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
๓.	การพัฒนาด้านการสนับสนุน	๓.๑	ความต่อเนื่องในการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายใน หรือภายนอกสถาบันมีฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมมีการเผยแพร่ข้อมูล มีการสำรวจผลการใช้ข้อมูล และมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัยสถาบันมีการรณรงค์การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมในองค์กร
๔.	การพัฒนาด้านการสร้างมาตรฐาน	๔.๑	สถาบันมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมโดยมีระบบการใช้ผู้เชี่ยวชาญ และมีการเผยแพร่สู่สาธารณะสถาบันได้รับการยอมรับจากสังคมเช่น นุศลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชนระดับชาติ และระดับนานาชาติ
		๔.๒	สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้าน ศิลปวัฒนธรรม โดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับ ภูมิภาคหรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัลได้รับการอ้างอิง
		๔.๓	สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้าน ศิลปวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
๕.	การพัฒนาการเผยแพร่	๕.๑	สถาบันจัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ เช่นวารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติโดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
		๕.๒	สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมโดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ ๗.๑ สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	การมีส่วนร่วมในการกำหนด ทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบาย ของสถาบันอุดมศึกษา	๑.๑	สถานบันการศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดให้ความเห็นชอบ ทิศทางยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา มีการติดตาม ผลการนำยุทธศาสตร์ และนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจริงตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ และติดตามการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
		๑.๒	สถานบันการศึกษา มีการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของสถาบันการศึกษาอย่างครบถ้วน
๒.	กระบวนการดำเนินงานของ สถาบัน	๒.๑	มีการส่งเอกสารการประชุมให้กรรมการสถานบันการศึกษา ล่วงหน้าเฉลี่ย ๗ วัน
		๒.๒	มีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทาง วิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินงาน
		๒.๓	มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของกรรมการประชุมทุกครั้งเฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ของกรรมการทั้งหมดมีการเปิดเผยรายงานประเมินตนเอง ประวัติ กรรมการสภาทุกท่านและรายงานการเงินของสถาบัน
๓.	มีการติดตามผลการปฏิบัติงาน ของระบบงานที่สำคัญ	๓.๑	มีการติดตามผลการควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายในของ สถานบันการศึกษา
		๓.๒	มีการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ และมีระบบฐานข้อมูลที่ ทันสมัยทุกระบบที่สำคัญ
		๓.๓	มีการติดตามผลระบบการบริหารงานทรัพยากรบุคคล และ ทรัพยากรอื่นๆของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ ๗.๒ ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	กระบวนการสรรหาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ	๑.๑	มีเกณฑ์และระเบียบการคัดเลือกผู้บริหารหน่วยงานเป็นระบบชัดเจนเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วม
		๑.๒	มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหาร หรือหัวหน้าหน่วยงาน
		๑.๓	มีการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารแสดงวิสัยทัศน์การนำองค์กร
๒.	ผู้บริหารได้ดำเนินการบริหาร โดยใช้ศักยภาพ ภาวะผู้นำที่มีอยู่	๒.๑	จัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน
		๒.๒	มีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ
		๒.๓	มีการติดตามผลสัมฤทธิ์รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
		๒.๔	มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถาบันให้เป็นระบบฐานข้อมูลที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้
		๒.๕	มีความสามารถในการบริหารงบประมาณ และการบริหารรายได้ต่างๆ อย่างสมดุล
		๒.๖	มีการใช้ทรัพยากรต่างๆ ของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด เปิดโอกาสให้นักวิชาการในสถาบัน หรือชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถาบัน
๓.	กระบวนการประเมินศักยภาพและผลปฏิบัติงานของผู้บริหาร	๒.๗	มีความสามารถในการกำกับติดตามดูแลผลการดำเนินงานของสถาบัน
			มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของผู้บริหารประจำปีมีการกำกับติดตามและประเมินการทำงานของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ โดยคณะกรรมการอิสระ
๔.	กระบวนการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหารตาม ผลการประเมิน		มีการฝึกอบรมภาวะผู้นำของผู้บริหารมีการติดตามประเมินผลของการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหารมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ ๗.๓ มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	ระบบการพัฒนาผู้องค์กรการเรียนรู้	๑.๑	มีระบบในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่นุคลากรทุกคน
		๑.๒	มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมและมีการใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการดำเนินงานตาม พันธกิจของสถาบัน
		๑.๓	มีระบบในการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายใน และภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน
		๑.๔	มีระบบการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม
๒.	กลไกที่จะทำให้สัมฤทธิ์ผล	๒.๑	มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่นุคลากรทุกระดับ เช่น มีคณะกรรมการหรือ ผู้รับผิดชอบมีงบประมาณที่ชัดเจน
		๒.๒	มีกลไกสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการจัดการความรู้ให้ที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
		๒.๓	มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาระบบ และกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน
		๒.๔	มีกลไกในการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม
๓.	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	๓.๑	มีเป้าหมายและตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนในการจัดการความรู้
		๓.๒	มีแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้
		๓.๓	มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้
		๓.๔	มีการเผยแพร่นวัตกรรมด้านการจัดการความรู้ อย่าง สม่ำเสมอ เช่น การจัดประชุมสัมมนาการจัดพิมพ์เป็นวารสาร ทั้งนี้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ ๗.๔ มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพ
และประสิทธิภาพ
แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	ระบบ และกลไกในการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	๑.๑	มีการสรรหาคัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบเป็นไปอย่างโปร่งใสและ เขียนแนวปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร
		๑.๒	มีการจัดทำการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบาย ลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติ เฉพาะตำแหน่ง (job specification) การประเมินผลการปฏิบัติ (job evaluation) ที่เป็น รูปแบบชัดเจนมีการกำหนดเส้นทาง เติบโตของตำแหน่งงาน (career path)ของบุคลากรทุกกลุ่มวิเคราะห์ปริมาณการเข้า-ออกของบุคลากร แต่ละกลุ่มและพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล
		๑.๓	จัดทำระบบด้านการพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่มโดยการจัดทำ แผนพัฒนา บุคลากรระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว เพื่อให้มีบุคลากรที่มี คุณภาพตามเป้าหมายที่สถาบันการศึกษาได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการขอผลงานทางวิชาการในสาขา งานที่เกี่ยวข้อง
๒.	การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มี ศักยภาพสูง	๒.๑	มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของ คณาจารย์ เช่น มี การติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ คณาจารย์ทราบโดยเร็วมีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพใน การขอรับรางวัลในด้านต่างๆ อาทิ ด้านงานเอกสาร/งานธุรการ ยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์
		๒.๒	ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอก สถาบัน การจัด บรรยายพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ การ พิจารณา ความดีความชอบเป็น กรณีพิเศษ จัดระบบที่เลี้ยงให้ผู้มีประสบการณ์ได้รับรางวัล ช่วยเหลือ สนับสนุนอาจารย์
๓.	การธำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มี คุณภาพและประสิทธิภาพ	๓.๑	มีการหา training needs ของบุคลากรทั้งในสายอาจารย์และ สาย สนับสนุน ให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษา กำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มี ศักยภาพเพิ่มขึ้นโดยหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินได้

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
		๓.๒	มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกันผู้ได้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และได้ร่วมมือกันทำงานมีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาผู้ได้บังคับบัญชาและระหว่างผู้ได้บังคับบัญชาด้วยกันเพื่อทำให้เกิดความรู้สึที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน
		๓.๓	มีการประเมินความพึงพอใจของพนักงานทุกกลุ่มทุกระดับ อย่างเป็นระบบ มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการพัฒนาให้บุคลากรในองค์กรมีความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น
		๓.๔	สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อมบรรยากาศของการทำงาน การให้ สวัสดิการพนักงานการดูแลบุคลากรในองค์กรทุกคน อย่างเสมอภาคทัดเทียมกันสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ ๓.๘ มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	คณะกรรมการหรือคณะทำงาน	๑.๑	ตั้งคณะกรรมการฯ หรือคณะทำงาน โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน
		๑.๒	ระบุรายละเอียดของการทำงาน เช่น นโยบายหรือ แนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ อย่างสม่ำเสมอ
๒.	การกำหนดปัจจัยเสี่ยง	๒.๑	วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา
		๒.๒	จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณา จากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง
		๒.๓	จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายโดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบัน และ ดำเนินการแก้ไขลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

๓.	การสร้างแผนการจัดการความเสี่ยง	๓.๑	วิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการด้านต่างๆ
		๓.๒	สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค ๔ T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุม ความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง และ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลด มูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้ง ในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช้ ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียงการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า)
๔.	การสรุปผลและบูรณาการ	๔.๑	ดำเนินการตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้าหรือความแล้วเสร็จของการดำเนินการตามแผน
		๔.๒	สรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขพร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ ๘.๑๐ มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ต้องพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	นโยบายการบริหารทรัพยากร		กำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสถาบัน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
๒.	กลไกการบริหารทรัพยากร		แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาความต้องการในการใช้ ทรัพยากรของสถาบัน ศึกษาวิเคราะห์ผลที่ได้ และวางแผน กลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
๓.	ระบบฐานข้อมูลทรัพยากร		จัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่สามารถใช้ ร่วมกันได้ รวมทั้งฐานข้อมูลทรัพยากรภายนอกสถาบันที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถใช้ร่วมกัน ได้กับพันธกิจของสถาบัน
๔.	ระบบติดตามผล	๔.๑	มีการติดตามผลการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันตามนโยบายและแผนการใช้ทรัพยากรที่สถาบันกำหนด
		๔.๒	รายงานผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น

ตัวบ่งชี้ ๕.๑ มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
 แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	ระบบประกันคุณภาพ	๑.๑	สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง
		๑.๒	ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำโดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผนการตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจบรรลุเป้าประสงค์ และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๒.	กลไกการประกันคุณภาพ	๒.๑	คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนโดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
		๒.๒	มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม
		๒.๓	มีกลไกการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคลระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะถึงระดับสถาบันเพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด
		๒.๔	มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน
		๒.๕	มีกลไกการติดตามตรวจสอบประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
๓.	มาตรฐาน คุณภาพตัวบ่งชี้และเกณฑ์	๓.๑	การกำหนดมาตรฐานที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรมาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอก โดยหน่วยงานต่างๆ
		๓.๒	ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมดและต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
			คุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้ากระบวนการผลิตหรือ ผลลัพธ์
		๓.๓	เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ นั้น ๆ และที่สำคัญต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๔.	ระบบฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ	๔.๑	จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้องและสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคลภาควิชา คณะและสถาบัน
		๔.๒	ระบบฐานข้อมูลข้างต้นเป็นระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลหลักของสถาบัน ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อการวางแผนการปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมินผลจนถึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนา
๕.	การจัดการความรู้ด้านการประกันคุณภาพ	๕.๑	มีการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่คณาจารย์และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ
		๕.๒	ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ
		๕.๓	จัดให้มีการเผยแพร่นวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดประชุมสัมมนาจัดพิมพ์วารสารเพื่อส่งเสริมและยกย่องเจ้าของนวัตกรรม
		๕.๔	ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ ๕.๒ มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

แนวทางพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

เรื่องที่ควรพิจารณา		ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	
๑.	ระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	๑.๑	สถาบันมีระบบการประกันคุณภาพที่ครอบคลุมการให้ความรู้ และทักษะด้านการประกันคุณภาพให้นักศึกษาทุกคน ทั้งเพื่อสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันและเพื่อส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ

		๑.๒	ระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมให้นักศึกษานำไปใช้กับกิจกรรมของนักศึกษาควรเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพของสถาบันและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษาซึ่งอาจเริ่มจาก ๕ ส PDCA เป็นต้น
๒.	กลไกการดำเนินการ	๒.๑	มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะ ด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา เช่น มีคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบมีงบประมาณที่ชัดเจน
		๒.๒	มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
		๒.๓	นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ เช่น ๕ ส. PDCA ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษาครบทุกกิจกรรม
		๒.๔	ติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาและที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน
๓	การติดตามประเมินผล	๓.๑	นำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กองบริการการศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๔๓) มาตรฐานกิจการนักศึกษา.

กิตติยา สีอ่อน. (๒๕๔๓) โมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสำหรับกลุ่มสาขา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์และคณะ. (๒๕๔๘) รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ
เรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ – ๒๕๔๗ รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์และคณะ. (๒๕๔๘) ดัชนีปัจจัยและเกณฑ์คุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม :
รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สแควร์ปริ้นซ์ '๙๓ จำกัด

นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (๒๕๔๙) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา. รายงาน
การวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (๒๕๔๙) ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. รายงานการวิจัย
เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

วิจิตร ศรีสอาน. (๒๕๑๘) หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (๒๕๔๒). พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (๒๕๔๙) คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง
การปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา (สถาบันอุดมศึกษา ๓๓ แห่ง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๔๙.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (๒๕๔๑) แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (๒๕๔๙) ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง
พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๐

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๘) มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหยาบล้อกและการพิมพ์.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (๒๕๔๙). คู่มือการประเมิน
คุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทอง จำกัด.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (๒๕๔๙) มาตรฐานการ
อุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๔๔). คู่มือฝึกอบรมผู้ตรวจสอบคุณภาพ
การศึกษา.

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๔๖). คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประเมิน
คุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย (ระดับคณะวิชา/หน่วยงานเทียบเท่า).

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๔๕). แผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕ -๒๕๔๙).

ภาษาอังกฤษ

Mackinnon, K.R. S.H.Walker & D.Davis. (๒๐๐๐). **Benchmarking Manual for Australia University**,
Higher Education Division, Department of Education. Training and Youth Affairs.

ที่ปรึกษา

รศ.ดวงสุดา เตโชติรส อธิการบดี

รองอธิการบดี

- รศ.บุษรา	สร้อยระย้า	- ผศ.ฉัตรชัย	เชียรหิรัญ	- ผศ.เฟื่องฟ้า	เมฆเกรียงไกร
- นายเชาว์เลิศ	ขวัญเมือง	- ผศ.บุษกมล	สุวรรณเวช	- ผศ.สุภัทรา	โกสยกันนัท
- ผศ.เตือนใจ	หลิมตระกูล				

ผู้ช่วยอธิการบดี

- นายชัยวัช	ตุ่มมะ	- ผศ.ศรีจันทร์	โตเลิศมงคล	- ผศ.ดร.วันศิริ	ประเสริฐทรัพย์
- ผศ.นิวัตร	จารุวาระกุล	- ผศ.จุฑามาศ	พิรพัชระ		

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

ผศ.ศรีจันทร์ โตเลิศมงคล

คณบดี

- ผศ.จรรยาวัช	ศิริมัย	- รศ.วิมลพรรณ	อาภาเวท	- นายภคพันธ์	ศาลาทอง
- ผศ.วราพันธ์	มั่งวิชา	- ดร.อมรา	อมราแก้ว	- ผศ.ชญาภัทร	ก้อริโย

- ผศ.ภูวพัทธ์ เอกตาแสง - ผศ.ดร.วัลลภ ภูผา - ผศ.รัมภา สุวรรณพฤษ

ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน/กอง

- นางศรีสุดา อยู่แย้มศรี - ผศ.ศรีจันทร์ โตเลิศมงคล - นางสาวสมจิตต์ มหัทธนนท์
 - นางวันดี ช่วยประยูรวงศ์ - ดร.ธนัฐ ทัพมงคล - ผศ.ประดิษฐา นาครักษา
 - ผศ.จุฑามาศ พิรพัชระ - ผศ.นิวัตร จารูวาระกุล - ผศ.สุขุมาล หวังวิชพันธ์
 - ผศ.ดวงแข สุขโข - นางสาวสีสุข อ่วมแย้ม - นางจุฬารัตน์ ตันติประสงค์
 - นายมนตรี รัตนวิจิตร - ผศ.เจษฎา กิจเกิดแสง - ผศ.ลักขณา จาดกานนท์

ผู้จัดทำ

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร